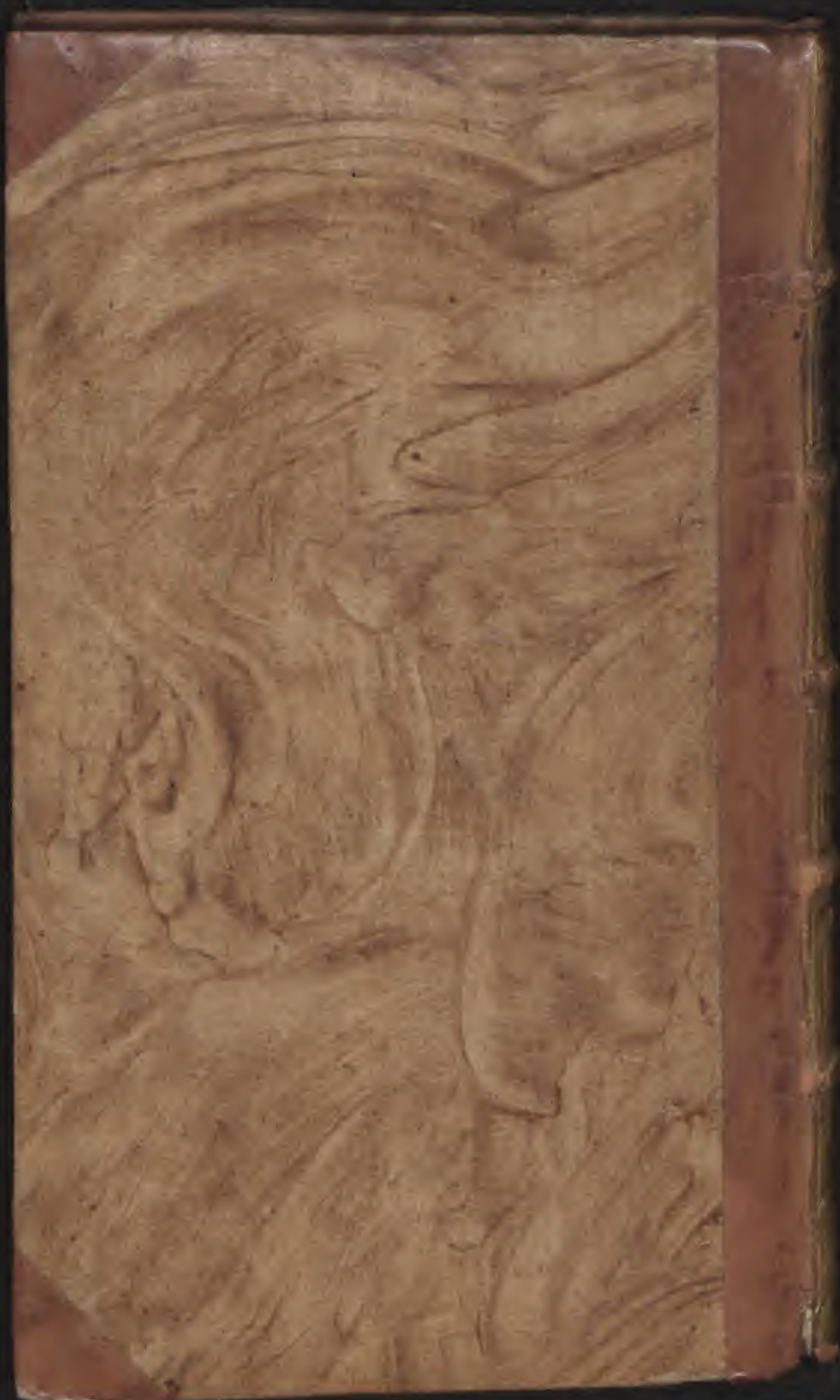

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 498 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 498 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 498 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 498 8°

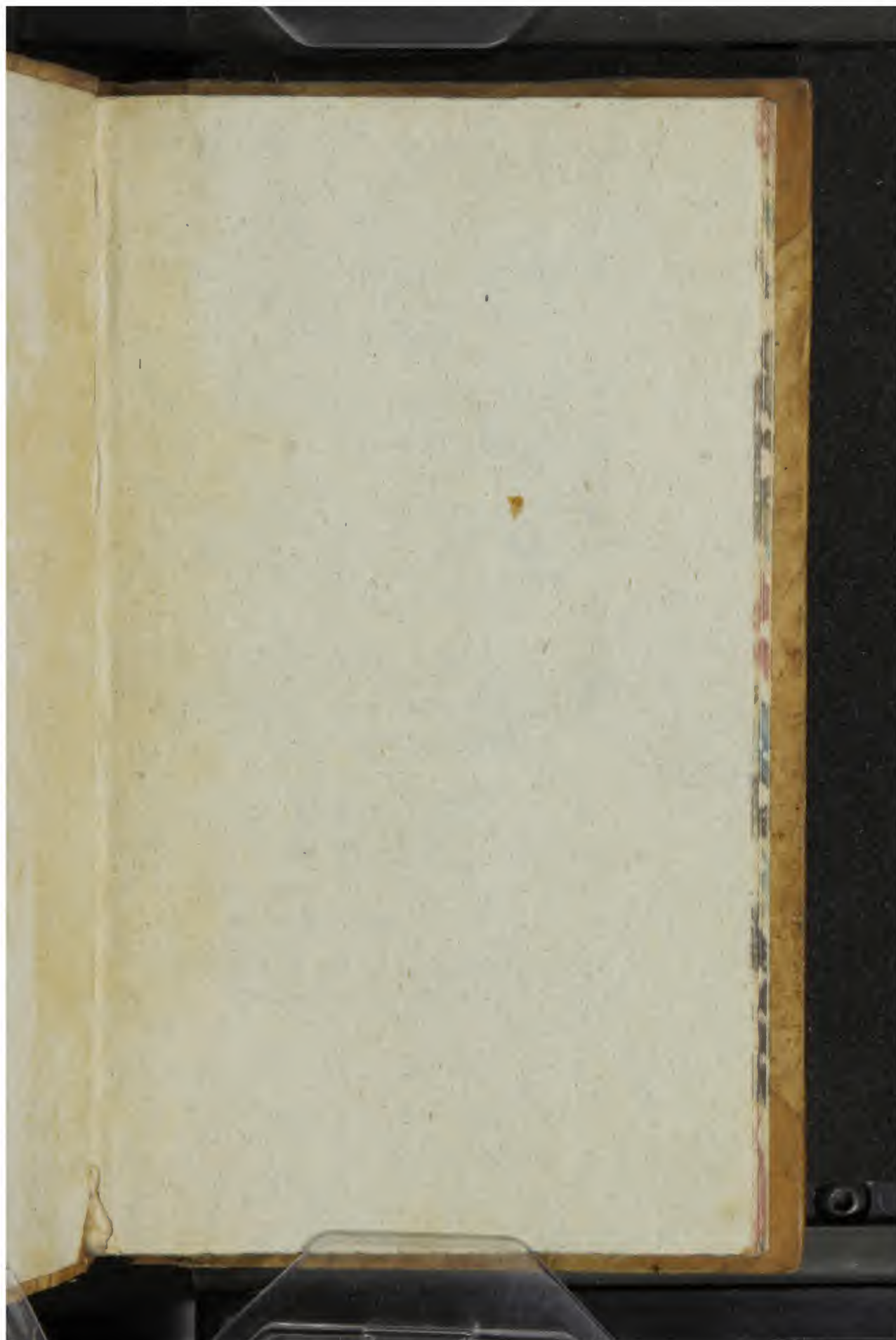
48, - 124

LN 498

M

SE
LIB
RON
tima

CVM
ONE
MAGNIE
dentia, or
gnitate ex
CHRIST
DI

Interpre
Slangen
& T

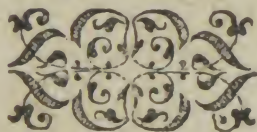
V
Excudeban
M

Worth
Hodov

SECUNDVS
LIBER M. T. CICE-
RONIS DE OFFICIIS, E LA-
tina lingua in Græcam, exercitij
causa translatus.

CVM PRAEFATI-
ONE AD GENEROSVM ET
MAGNIFICVM DOMINVM, PRV-
dentia, omniſq; virtutum genere & di-
gnitate excellentem, amplifs. virum, D.
CHRISTOPHORVM VALCKEN-
DROP D. de Glorup &c.

Interprete IOHANNE OLAI
Slangendorpio Dano, linguarum
& Theologiæ Studioſo.

VVITEBERGÆ
Excudebant hæredes Laurentij Schæuencck.
M. D. LXXVIII.

*Portiff D. p. rno Erasmo
habere autor est*

GE
ET
D. P
tia, om
gnitare e
CHRIS
DROP,
DERIC
fidelis
mi

circiter
vniuersal
cum tur
rodo ad
est, & ad
cum, ha
nostri p

GENEROSO

ET MAGNIFICO

D. PIETATE, SAPIEN-

tia, omniq; virtutum genere & di-

gnitate excellenti, amplissimo viro, D.

CHRISTOPHORO VVALCKEN-

DROP, D. de Glorup, Serenissimi F R L

DERICI II. Danorum regis Quæstori

fidelissimo, & consiliario intimo, Do-

mino suo summa cum obser-

uantia colendo,

S. D.

AEpenumero mihi in
mentem venire solet, tris-
tis ac lamentabilis lin-
guarum confusio, quæ
circiter centesimum annum, post
vniuersalem mundi κατακλυσμὸν,
cū turris illa Babylonica à Nim-
rodo ædificari cœpisset, subsecuta
est, & adhuc durat. Etenim cum me-
cum, hanc linguarum varietatem,
nostri peccati causa esse factam re-

A z puto,

puto, cū in ipsis, qui in extruenda
 mole Babylonica, autores fuere, τὴν
 τῆς σάφης φρόνησιν, cœcitatem, stul-
 tamq; imaginationem aduersus di-
 uinam maiestatem, tū in nobis, si-
 mile vitiorum chaos, ac in vtrisq;
 intolerabilem linguarum iacturam
 considero, eamq; ex animo deplora-
 re soleo. Qua cogitatione nisi contra
 sustineret, certa voluntatis Dei ratio,
 nos prorsus infelices ac miseros esse
 existimarem. Quid enim vnquam
 tristius? quid calamitosius accidere
 potuit? quā quod vita nostra per-
 petua quasi militiā, & peregrinatio-
 ne exerceri debeat, neq; sine mutuis
 aliorum adminiculis sustentari pos-
 sit: ita cū necessitate officiorum,
 ex varijs & dissitis locis, confluere
 cogamur, non posse πρὸς ἀλλήλους ani-
 morum sensa, & voluntatum ratio-
 nes expressè per sermonem, cuius
 beneficio à brutis animantibus dif-
 fe-

ferimu
 plicare
 compe
 in ipsa
 quæsit
 ditam a
 rante, &
 perante
 terit: ta
 ctura to
 ualit,
 modum
 huius na
 simos
 huius b
 reperire
 omnes e
 scendi a
 pieq; de
 bus cog
 baret:
 diuinæ
 confide

ferimus, exponere & vtcunq; ex-
plicare. Etsi autem huic dolori, per
compendium & methodum, statim
in ipsa Babylonicæ molis vltione,
quæsitam, inuentam, cœptam, tra-
ditam à Deo ita nos posteros mise-
rante, & iram suam sapienter tem-
perante, mederi quodammodo po-
terit: tamen tanta ignorantia & ia-
ctura totum genus humanum in-
uasit, vt ex ijs qui totam prope
modum ætatem, ad succurrendum
huic naufragio conuertunt, paucis-
simos ante canescentem ætatem,
huius boni vix labijs tenus peritos
reperire liceat. Hæc consideratio,
omnes eos, qui in docendi ac di-
scendi acie, diuinitus collocati sunt,
pieq; de his & alijs grauissimis re-
bus cogitantes, non parum pertur-
baret: nisi memorabilis ac plane
diuinæ Apostolorum eloquentiæ
consideratio ἐν προτέῃ πεινκκοσῷ

Α 3

Chris

Christianorum, omnibus populis
ac linguis editæ, mœstitiâ hanc
leniret, & ad gratiarum actionem,
ardentem inuocationem, & dili-
gentiam in præsentis vitæ curriculo
moueret & exuscitaret. Vt enim
tum linguarum varietas, inauditi
ante vnquam miraculi causa fuit.
Ita nec hodiè minimum Dei donum
est, florentissima Iudæorum Politia
extincta, amplissima Græciæ Mo-
narchia deleta, & sub Turcico im-
perio, tota puritate Græciæ adhuc
corrupta iacente, linguarum cogni-
tionem diuinitus conseruari, & in
gymnasia, tanquam latinæ linguæ
Colonias, tota ferè Europa consti-
tutas immigrasse, ibiq; Babylonicam
illam discrepantiâ, eximia ingenio-
rum auiditate atq; industria coalu-
isse, iamq; in ijs Palæstinam, Assy-
riam & Græciam ipsam, amissa do-
mi cuiusq; suæ vetere & sermonis
&

& c
bus
re h
egw
nos
ext
ver
rum
diu
Doc
sed e
riore
sanct
Mele
men
omn
luuie
gatan
rum
simis
facer
run
am,

& doctrinae gloria, tanquam sedibus proprijs dimotas exaudiri. Quare hanc Dei optimi maximi *ΕΙΛΑΝΘΩΠΙΩΝ*, quae remedium ignorantiae nostrae monstrauit, & languidae huic extremae mundi senectae, non solum verbum suum incorruptum & purum, per organum suum salutare ac diuinum, Reuerendum virum, D. Doctorem Martinum Lutherum: sed etiam studia humanitatis & puriorem totam Philosophiam, per sanctissimum virum D. Philippum Melanthonem, perpetua piorum memoria, summaque gratitudine omnis posteritatis dignum, à coluuiæ & barbarie Papistica repurgatam restituit, fontesque linguarum limpidissimos aperuit, gratissimis mentibus celebrare & magnificere oportet. Neque propter quorundam detestandam impudentiam, qui statim, ubi ad aliquam (vt

A 4 cre

creditur) maiorem professionem,
re autem vera, opificium quoddam
doctrinae accedere, tum omnem res-
pectum & curam, bonarum litera-
rum & studiorum humanitatis, tan-
quam inutilem & superuacaneos
rum in posterum deponunt atque ab-
ijciunt, & linguarum cognitionem
non modo non requirunt, sed de-
spiciunt etiam atque irrident: eos qui
aliquo cum fructu & egregia laude
Ecclesiae & Reipub. prodesse affe-
ctant, haec studia abijcere decet. Sed
saepe de mandato Dei ἐπιμέλειαν
efflagitante, de dignitate, necessitate,
utilitate ac fine linguarum cogitare.
Quid enim apertius praecipitur,
quam quod sanctiss. Apostolus
Paulus, iubet, Titum suum diles-
ctum, τὸς ἀνὴλόντας ἐλέγχει. Et Ti-
motheum ὁδοπομεῖν τὸν τῆς ἀληθείας
λόγον. Iubet enim primū recte distri-
buere doctrinam, Deinde recte par-
tiri

tiri
possi
clari
ling
hinc
tore
Inqu
Epist
γλωσσ
πύργου
πύργου
& ἐν
uina
tribus
bolum
miran
nus hu
ciliatur
quam
in quib
præter
circum
que li

tiri membra doctrinae. Id autem non
posse fieri sine ipsis fontibus Sole
clarius esse existimo. Etsi dignitas
linguarum amplius, per se est, tamen
hinc magis æstimari debet, quod au-
torem habeat Spiritum sanctum:
Inquit enim Paulus cap. 12. in priore
Epistola ad Corinth. ἐτέρω δὲ γλῶσ-
σῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνείᾳ γλῶσῶν,
πάντα δὲ ταῦτα ἐν ὁργῇ, τὸ ἐν ἡ τὸ αὐτὸ
πνεῦμα, διακρίνει ἰδίᾳ ἐκάστω καθὼς ἐδόλετο:
& ἐπιγραφῇ cruci filij Dei affixa, di-
uinaq; sic dispensante prouidentia,
tribus linguis compræhensa, sym-
bolum fuit, eas filio Dei in tam ad-
mirando opere, per quod totum ge-
nus humanum æterno patri recon-
ciliatum est inaugurari, vt essent tan-
quam instrumenta seu vasa diuina,
in quibus verba vitæ æternæ com-
præhensa, in omnes mundi plagas
circumferrentur. Necessariam quo-
que linguarum cognitionem esse,

A 5

nemi-

neminem certè arbitror ad humani-
tatem mediocriter informatum, qui
negabit. Nam vt prius de græca
dicam, non solum propter alias ar-
tes Medicas & Philosophicas, sed
etiã propter imperiorum veterum
& recentium historias necessaria est.
Etenim cum plurima veterum mo-
nimenta, tam sacra quàm Prophe-
na, primùm græcè scripta sunt, vt
totum nouum Testamentum, A-
thanasius, Chrysostomus, Basilius,
Gregorij duo, Nazianzenus &
Nissenus, Origenes, Iustinus. Itemq;
Historiarum, quæ lumen sunt vitæ,
scriptores, Herodotus, Thucidides,
Xenophon, Diodorus, Dion, Poly-
bius, Dionysius Halicarnasseus, &
hi recentes Eusebius, Zonaras, Ni-
cephorus, Suidas, ad horum inquam
libros intelligendos, lingua Græca
nullatenus carere possumus. De-
inde Hebræa, vt ad ipsum fontem,
si

si qu
tinor
infin
opus
enim
apud
est in
rius
Syri,
peum
quand
uerita
mus
guaru
tamen
esse ar
lingua
ta dis
hæres
figar
ctum
quide
nus cr

si quam dubitationem attulerit, latinorum & graecorum interpretum infinita varietas recurrere possimus, opus esse quis non videt? Sicut enim in nouo Testamento, si quando apud latinos quaestio exoritur, & est inter exemplaria varietas, recurrimus ad fontem graeci sermonis & Syri, quibus nouum illud conscriptum est. Ita in veteri Testamento, si quando inter graecos latinosque diuersitas est, ad Hebraicam recurrimus veritatem. Vtilitas vero linguarum etsi, per se latissimè patet, tamen hanc non vulgarem & vilem esse arbitror, quod homines eruditi linguarumque praesidijs muniti, multa dissidia ab Ecclesia sustulerunt, haesumque agmina non raro profligarunt. Prouerbiorum s. extat dictum קָנֵנִי רִשִׁית דְּרֶכֶךְ יְהוָה, quod quidem sic interpretati sunt, dominus creauit me in initio viarum suarum

rum, hanc interpretationem falsam
 esse, & ab Arrianis ad negandam
 æternitatem Christi confictam, om-
 nes eruditi facile cernunt. Inter
 קנה autem & ברא magna diuersitas
 est, קנה quod semper filius in patre,
 & pater in filio fuerit, q̄ significatio-
 nem verā & germanā ἐκ τῆς αὐτῆς voca-
 bulū in græca translatione positum,
 indicat, ברא autē eius qui prius non
 erat, & conditionis exordium signi-
 ficat. Postremo finis est, vt non dis-
 cantur hæ propter se, hoc est, vt lo-
 qui tantum multis linguis possi-
 mus (quid enim tūc aliud facie-
 mus, quā Psittacus aut Philomela,
 quæ mille vocibus varios cantus
 edit,) verū propter aliud, nempe vt
 ad aliq̄d boni loquamur, qui finis
 est sermonis, homini à Deo consti-
 tutus. Et quemadmodum cū nū-
 las, præter patriam intelligo, maxi-
 mo

mo a
 gniti
 cū
 gloria
 ciendi
 Cum
 atq; ad
 menta
 datus,
 clarissim
 quā o
 tinorur
 enim ex
 & reru
 uos ad
 se inuic
 mēte cu
 unt. Si
 Poeta E
 filio fit
 datur,
 tincatu
 hanc el

mo adipiscendæ Dei, rerumq; co-
gnitionis impedimento teneor: ita
cum multas disco, quærendi illius
gloriam, meiq; officij diligentius fa-
ciendi causam interpretari debeo.
Cum autem ad linguas discendas,
atq; ad prima in Rhetoricis funda-
menta ponenda, nihil sit accommo-
datius, Hermogenis & Aphthonij
clarissimorum Rhetorum iudicio:
quàm oratorum Græcorum & La-
tinorum diligens interpretatio, hoc
enim exercitium & ad eloquentiam,
& rerum copiam conducit & ner-
uos addit. Nam sæpe linguæ inter
se inuicem dissentiunt, atq; ἐκ τῶν δια-
μέτρων cuncta exactius discerni que-
unt. Sed quæ sit transferendi ratio,
Poëta Horatius indicat, cuius con-
silio fit, vt verbum verbo non red-
datur, sed proprietates diligenter re-
tineatur. Et Diuus Hieronymus,
hanc esse regulam boni interpretis
ait,

ait, vt idioma alterius linguæ, sine
linguæ exprimat proprietate. Quod
quidem Ciceronem, in Protagoram
Platonis, & in œconomicon Xenoa-
phontis, & in Demosthenis contra
Aeschinē, eiusdēq; contra Demosthe-
nē, ex earū præfatione fecisse constat.
Inquit enim conuerti ex Atticis duo-
rum eloquentissimorum nobilissi-
mas orationes, inter seq; contrarias,
Aeschinis & Demosthenis, nec con-
uerti vt interpreter, sed vt orator, sen-
tentijs iisdem, & earum formis, tam
figuris quàm verbis ad nostram
consuetudinem aptis. In quibus
non necesse habui, verbum pro ver-
bo reddere, sed genus omne verbo-
rum vimq; seruauī. Eodem modo
Terentius Menandrum, Plautus &
Cæcilius veteres Comicos interpre-
tati sunt. Quam etiam rationem
interpretandi, Erasmus, Budæum,
Gazam, Vuolfium, secutos fuisse,
ple-

pleni
condi
oratic
longa
abund
guas
gratia
ditoru
matur
nis, llo
aliorum
& Phi
gunt,
nè con
tis vo
propol
res pri
rant. I
dialecti
Gramm
rit, asse
cultate
colloc

plenissimè patet. Verum cum alia
conditio horum sit, qui flumine
orationis, ex optimorum authorum
longa obseruatione, vsuq; accersito
abundant: alia eorum qui vt lin-
guas sibi familiares faciant, exerciti-
gratia vertunt. Vtilissimum ijs eru-
ditorum hominum opinione existi-
matur, qui mediocriter Demosthe-
nis, Isocratis, Luciani, Platonis,
aliorumq; clarissimorum oratorum
& Philosophorum scripta intelli-
gunt, vt aut illos ipsos autores lati-
nè conuertant, aut idoneis obserua-
tis vocabulis & particulis, certa-
proposita dialecto, Latinos Orato-
res principio ad verbum transfe-
rant. Deinde cum proprietatem
dialecti propositæ, quæ exactam
Grammatices cognitionem requi-
rit, affecuti fuerint, tum etiam diffi-
cultatem in consarcinandis, & rectè
collocandis particulis deuorauerint,
vel

vel per superiorem quem diximus
interpretandi modum, vel etiam per
periphrasim, quæ non tantum à
Quintiliano, interpretatio, sed etiam
circa eosdem sensus, certamen atq;
enucleatio existimatur progressi,
egregia cum laude de oratorum &
Philosophorum scriptis iudicabunt.
Hoc autem eruditorum hominum
consilium secutus, ut exiguam quæ
mihi contigit græcæ linguæ cogni-
tionem, tractatione argumenti utilis
& honesti exercerem & augerem, hunc
2. lib. Ciceronis ad verbum transtuli.
Quod exercitium, sicut non diffido
eruditis & bonis probatum iri: Ita
maleuolorum repræhensiones, μεθ
ὧν δ' διζωγράφοι τὰς ἀσεβῆς γράφουσιν ὡς
ἀδ' οὐ, μετὰ τούτων, μετ' ἀγῶς, καὶ βλασ-
φημίας, καὶ φθόνου, καὶ σάσεως, καὶ νείδος
περιέχονται, studiosos humanitatis
ab hoc honesto proposito minimè
absterreere debent. Cum autem ve-
tus

tus c
nioru
simo
sunt.
& sin
ipsi d
plecten
studia
firati an
& meo
mos &
nuncup
am erg
mam vi
titudin
riorian
mini &
Doctores
rum E
lantiss.
us, sine
dus, I
perpet

tus consuetudo sit, primitias ingeniorum his dedicare, qui aut amplissimo dignitatis gradu constituti sunt, aut generis nobilitate, virtute & similibus donis excellunt, quo & ipsi & alij illorum exemplo ad amplectenda & fouenda discentium studia excitentur: Vestrae Generositati ampliss, D. quaestor, Domine & meccenas colendissime, hos primos & incultos ingenij mei foetus nuncupare volui, vt hoc pacto meam erga Generositatem amplissimam vestram obseruantiam & gratitudinem declararem, quod superiori anno, cum clarissimi viri, Domini & patroni mei colendissimi D. Doctor Paulus Matthie, Sialandicarum Ecclesiarum Episcopus vigilantiss. Dominus & promotor meus, singulari animi reuerentia colendus, D. D. Nicolaus Hemmingius perpetuum decus & ornamentum
) (Daniae,

Daniæ, clariss. & ornatiss. D. Doctor
Laurentij Roschildensis, præceptor
meus charissimus, spem mihi
fecissent manendi in studijs: G. A.
V. propter commendationem doctiss.
& humanissimæ viri D. M. Erasmi
Catholmij, Euangelij fidelissimæ
ministri, & Domini mei perpetua
animi gratitudine colendi, non
solum institutum probauit, sed
paternè me de multis ac magnis
virtutibus, in communi vita necessarijs,
pietate, humilitate, reuerentia
erga superiores, diligentia ac humanitate
admonuit, liberalissimoq; honorario
ornauit. Deinde DEO optimo maximo
gratias agerem, quod eximijs multis
ac insignibus virtutibus, Generositatem
amplissimam vestram ornauerit. Ab
eoq; ardenter peterem, vt quarum
virtutum semina, in vobis transfudit,
ea quàm diutissimè Spiritu sancto
suo

suo fo
vt ipsi
vtilia fa
virtute
insigni
V. pol
quit, pr
pietatis
uus spec
sapius,
Hanc p
dium ven
concione
ministri
dum su
plurimu
dariss. vi
Valijs a
fidem, iu
nitatem
mumer
nes col
eum cu

suo fouere & gubernare dignetur,
vt ipsi grata & Ecclesiæ & Reipub:
utilia facere possitis. Nam vt alias
virtutes, quibus quàm plurimos,
insignis nobilitatis homines G. A.
V. post se longo interuallo relin-
quit, prætermittam, tamen eximiæ
pietatis Generositatis vestræ, vt vi-
uus spectator fui, ita quin recorder
sapius, intermittere non possum.
Hanc pietatem & si diligens stu-
dium verbi diuini, attentio ad sacras
conciones, frequens collatio cum
ministris Euangelij, mirum in mo-
dum sustentat: tamen ad eam etiam
plurimum confert, insignis & lau-
datifs, virtus sobrietas, qua vt G. A.
V. alijs antecellit, ita ad prudentiam,
fidem, iusticiam, diligentiam, huma-
nitatem paratissima est. Verissi-
mum enim est illud, quod Aeschylus
contra Cthesiphontem citat,
eum cui Reipub, munus commis-

)(2 sum

sum est, σῶφρονά καὶ μέτριοι καὶ πεφυκέ-
 ναι αὐτὸν, πρὸς πλὴν καθ' ἡμέραν διαίταν,
 ὅπως μὴ διὰ πλὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπανῆς
 δωροδοκῇ κατὰ τὴν δῆμιν. Quod autem hunc
 2. li. Cíc. de officiis quem græcè trans-
 stuli G. A. V. dedico, non fit pro-
 prerea quod hac mea horrida & in-
 culta versione G. V. egeat. Sed
 quod mihi persuasum planè habeā,
 si sub G. A. V. titulo ac nomine in
 publicum veniret, tanto in maiori
 autoritate & precio fieret. Quam-
 obrem ampliss. D. quaestor, D. ac
 Meccænas colendissime, quàm pos-
 sum maximè rogo atq; oro, ut G.
 A. V. hoc meum exercitium æqui
 boniq; consulere velit, meq; patro-
 cinio atq; favore suo dignetur, hoc
 si intellexero, dabo operam, ut ma-
 iori Græcæ linguæ proprietate, re-
 liqui libri breui in lucem prodeant.
 Quod reliquū Deum ter optimum
 maximum propter filium vnigeni-
 tum

tum
 cor,
 sione
 mam
 literat
 & pla
 lumen
 cepris
 egere
 n Chri
 euum
 eberga
 578.

re
 vel

11
tum μεσίτω καὶ ἰκέτω ex animo pre-
cor, precaborq; sine vlla intermis-
sione, vt Generositatem amplissimam
vestram, quam diutissimè ad
literarum & pietatis propagationem
& plantationem, saluam atq; incos-
lumem conseruare, in omnibus pñs
coeptis fortunare & secundare, pro-
tegere atq; defendere velit. Valeat
in Christo Iesu G. A. V. per omne
seculum Amen, Amen. Datum Vuis-
lebergæ Calendis Martij, Anno
1578.

Generositati amplissimæ
vestræ

Subiectissimus

IOHANNES OLAI
Slangendorpius Danus.

IN SECVNDVM

LIBRVM M. T. CICERONIS

de officijs, è Latina lingua, in Græcam
conuersum, à

IOHANNES OLAI

Slangendorpio.

Attica facundo tellus Demosthene gaudet,
Flumina dulcisono cuius ab ore fluunt.
Oenotrij contrâ gaudent Cicerone diserto,
Edidit Ausonio qui sua scripta stilo.
Quisquis ad eloquium tendis, propone Magi,
Hos tibi, dicturus quos imitêre, duos. (stros
Fac Græcum Romana loqui, sed græca latinum.
Crede mihi & scripto, & voce disertus eris.
Ergo tuus laudem labor hic, ô IANEM tunc;
Quo facis vt græco Tullius ore sonet.
Huius ad exemplum iuuenes ediscite linguas:
Linguarum vobis maximus vsus erit.

**M. IOHANNES SEVE-
RINI CHOLDIN-
GENSIS F.**

13
M A P K OY
T OY Λ Λ I OY K I

ἡρώων ὁρωμαίς, δυνάτεα βίβλῳ
πρὶ τῷ καθηκόντων.

ἐρμηνεία ἰωάννου τοῦ σλαγγενδορπίου
δάνου.

ΚΑΘ' ὅν τῶν τὰ καθήκοντ' ὧν
μάσκε τέκνον, πρὸς τῆς καλοῦ
καγαθίας καὶ ἀπ' πασῶν ἀρετῶν
τῶν γούσε πέφυκε: ἐν τῇ βίβλῳ
τῇ προτέρᾳ ἰκανῶς δοκῆμοι δέχνηται
δύναται. ἐπεταὶ οὖν ἵνα νῦν τὰ τῷ καθηκόντων
τῶν γούσε, παρὰσωμα διελκῆται, ἃ εἰς τὸ
τοῦ βίου κόσμιον καὶ τῶν τότε πραγμάτων
τῶν, οἷς χῶνται οἱ ἀνδρεςποιοὶ εὐπρεπῶς καὶ
τῷ ἀναγκαίῳ δέχνηται συμφέρεται. ἐν ᾧ
ζητῆσθαι εἶπον, τί λυσιτελεῖ καὶ τί ἀλυσιτελεῖ:
εἰ δὲ ἐκ τῶν χρησίμων τί χρησιμώτατον,
ἢ τί χρησιμώτατον: πρὶ ὧν τοῦ λόγου
γὰρ πρὸς ἡμᾶς, εἰς βραχείως μικρῶν πρὸς
περὶ ὑπὲρ προαφύσεως καὶ ὑποδείσεώς με
εἶπωμαι. καὶ πρὸς γὰρ αἱ βίβλοι αἱ ἡμέτεραι,
πλείους οὐ μόνον πρὸς τὴν ἀναγιγνώσκοντα,
ἄλλὰ

ἔκλειν καὶ καὶ πάλιν τοῦ ἡρώδου ἀποδιδόναι ἐπαί-
 σον, ὅμως ἐνίοτε ὑποδείδω τῆς φιλοσοφίας
 αἰσῶμα ἡμεῖς οἱ τισι ἀνδράσι φθονεῖν
 εἶναι, εἰτινὲς καὶ ἐν αὐτῇ ἐμὲ, τοσούτοις
 ἐπιμελείας, φύσεως καὶ χρόνου τιθέναι ἅρ-
 ναν μάταιον. ἐγὼ μὲν ἄρα οὐκ ἔχω πολιτείαν,
 οἷός τ' ἐκὼν ἐκβύθιον, οἷος αὐτὴ ἐαυτὴν
 κατεπίσσει, πάσας τὰς φροντίδας καὶ
 λογισμὸς μὲν, εἰς τὸ μέλλον σπουδάζει
 αὐτῇ προσβλέπει. ἐπεὶ δὲ κατὰ πλὴν ἄρ-
 χὴν ἐνός ἅπαντα ἐκρατῆτο, οὐδὲ σπουδάζει
 κεῖθεν συμβολῶν τὸ ἀξίωμα, καὶ τέλει
 πρᾶξάτας καὶ συμβόλους τοῦ σώματος πλὴν
 πολιτείας βελτίους ἢ πολιτῶν ἀνδράς
 ἀπώλεσα, οὐτε ἐμὲ ἄλγισι ἐν οἷς εἶμι ἅρ-
 ναν ἡμιμύθη εἰ μὴ τούτοις ἀντίσω, οὐτε
 πάλιν τὰς ἀναξίας τοῦ ἀνδρῶπος τοῦ πε-
 πημένοντος ἡδοναῖς ἐνέδωμι. καὶ εἴθε
 πλὴν ὅς ἄρα καὶ πλὴν κατὰ σαρρὶν ἐτέλεσεν ἡ
 πολιτεία. καὶ μὴ ἀνδρῶπις οὐ μόνον διὰ
 λάττειν, ἀλλὰ καὶ λυμάνειν τὰ πράγ-
 ματα, τοῖς ἐπιθυμυμένοις ἅρ ἐνέπεισεν. ἡ μὲν
 γὰρ ἀναστάς τῆς πολιτείας οὐπω ἡγε-
 μὴνης, πρᾶπε πᾶσι τὸν καιρὸν οὕτω ἐ-
 λήφαμην, ὥστε μῆζον ἐπιμελείας ἐπὶ τὸ
 πράγῃ ἢ ἐπὶ τὸ ἡρώδην εἰσιφέρειν, καὶ
 οὐ

ἐν κοίτῳ
 πολιτικῇ
 ὡς ὅτε ἂν
 εἰς δὲ καὶ
 λογισμῶν
 διὰ τὴν
 τὰ ἀγαθὰ
 φεταί.
 ἱμαντῶν,
 ἐν προσηλ
 σις, καὶ
 νῆα ἀφαι
 τῆς εὐλοσ
 ὅτι τὰ μα
 ἱπερὶ τῶ
 τὰ πασι
 εὐλοσφ
 πῆς πόλ
 τῶν καὶ
 σκετο, ὅ
 ὅμως ἐν
 σκῶν, δο
 ἱκανῶς το
 τῆς γνώ
 ἐν διὰ α
 πηρομ,

οὐ μόνον ἀ νῦν διανέμεται, ἀλλὰ καὶ περὶ
πολιτικῆς τὰς ἡμέτερας διεγείραμεν,
ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις ἐποίησαμεν. ἔπειτα
δὲ καὶ ἡ πολιτεία περὶ ἧς πᾶσα μὲν φροντίς
λογισμὸς καὶ ἀποδοὴ διατρέχει ἐν ἡμῖν, μι-
α δὲ πᾶσι πάντες ἡμεῖς, ταῦτα τὰ γράμματα
τὰ ἀγορεύει δὴγε, καὶ καθύπευθε ἐκκεκώ-
φωται. διεξιὼν οὖν ἕκαστα τούτων, πρὸς
ἐμαυτὸν, καὶ πᾶσι διάνοιάν μὲν ἴδὼν ὥσπερ
ἐν προτέρᾳ ἡλικίᾳ, ἄκτῃ τῇ ἑαυτοῦ νομί-
σας, κάλλιστα πᾶσι δυσχερῆ καὶ ἀδύνα-
τον ἀφαιρῶν ἅμ' αὐτῶν ἡγεσάμεν, ἐν
τῇ φιλοσοφίᾳ μνημονεύων, ἢ νεώτερον
ὅσον τῇ μαθεῖν ἔνεκα, πολὺ χρόνον ἔδωκα,
ἐπειδὴ δὲ πολιτείας ἡγεσάμεθα, καὶ πᾶσι
τάπασιν τοῖς δημοσίοις ἐπεχειρῶν, τοσού-
τον φιλοσοφῶν τὸ πᾶν ἡμῶν, ὅσον φίλοι, καὶ
τῇ πόλει διοικήσεις σωεχῶν, καὶ
τοιοῦτο καθάπαξ ἐν τῇ ἀναγνώσει ἀνηλί-
σκετο, ὅτε τῇ γράφῃ χολὴ οὐκ ἦν. τού-
τῳ οὖν μεγίστοις πᾶσι ἀγαθὸν κτή-
σατο δοκῶμεν τῇ συγγραφῇ, ἃ μήτε
ἰκανῶς τοῖς ἡμετέροις γινώσκειν, καὶ ὅμως
τῇ γνώσει ἀξιότατα ἦν. τί γὰρ ὅτι
ὅτι διὰ ἀρετῶν τῇ σοφίᾳ, τί φέρ-
ουσι, τί τῇ ἀνθρώπῳ βέλτερον, τί

ἀνθρώπων ἀξιόπερος, ἥς οἱ ἐπισημῶντες
φιλόσοφοι καλῶνται, καὶ οὐτ' ἄλλ' ὅστις
ἢ φιλοσοφία, ἐὰν ὀρθῶς ἐρμηνεύειν βυλκ-
νῆς, ἢ τῆς σοφίας ἐπιτηδεύμα, σοφία δὲ
ὅστις (ὥς ἐκ τῆς προτέρως φιλοσοφῶντις
ὥρισε, τῆς δειῶν καὶ ἀνθρωπείων αἰσῶντε
αἰετὰ πράγματα συνεχεται γνῶσις, ἥς
πλὴν ἐπιστήμῳ ὅς μέμφεται, οὐγε ξυνήμι,
τί ἐπανέσσειν ἄρ' ἔσ. εἶπε μὲν γὰρ ἢ τῆς
ψυχῆς τέρεψις ζητεῖται, ἀνάπαυσισις τῆς
φροντίδος, τί τῶτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι
ἄρ' πρᾶξις κινῆσαι δύνανται, οἱ αἰετὰ ἐπιζη-
τῶσι, ὅτι ἀνίκη καὶ ἰσχύς πρὸς τὸ εὖ καὶ
εὐδαιμόνως, ζῆν, εἶπε δὲ τῆς καρτερίας καὶ
ἀρετῆς τρόπος ζητεῖται, ἢ μὲν αὕτη τέχνη
ὅστις, ἢ παυτελῶς οὐδενίᾳ, διὰ ἥς, τὰυτας
κτώμεθα. οὐδενίᾳ δὲ λέγειν πλὴν τῆς με-
γίστης πραγμάτων τέχνῃ εἶναι, ἐπεὶ οὐ
τῆς μικρωτάτης οὐδενίᾳ, ἀντὶ τῆς τέχνης
εἶναι ἄρ' δύναιτο, ἀνθρώπων ὅστις ὀλίγον
ὕστερως λαλόντων, καὶ ἐν μεγίστοις πρά-
γμασι ἀμαρτανόντων. εἰ δὲ ὅστις ἢ τῆς
ἀρετῆς παιδεία, πᾶς αὕτη ἄρ' ζητεῖται, ὅταν
ἐκ τῶτος τοῦ μανθάνειν γένεσθαι ἀπῆλθες,
ἀλλὰ τὰυτα ὅτε πρὸς πλὴν φιλοσοφίᾳ πα-
ρακαλῶμεν, ἀκριβώσεσθαι διορίζεσθαι εἰς
θασίμ

θασίμ, ἢ
μὲν. τὸ
διορίζε-
ται. τὸ
δὲ ἡμῶν
καὶ
ἰκανῶς
ταλμῶ-
εἶπε καὶ
ἀντὶ τῆς
τῇ κατὰ
διεβολῇ
γενέσεσθαι
ἐπὶ αὐτῇ
ἐκ αὐτῆς
τῇ διολέ-
σῃ. τὸ
μὲν αὖτις
σι, οὐπα
κοτ, αὖτις
εἶσι. ὅτι
εἰκότα
εἶναι, καὶ
τα, πλὴν
δὲ τὰ
εἰς αὐτὸ

θασιμ, ὅτι ἐν τῇ ἄλλῃ γε βίβλῳ πεποικίκα
μιν. τὸν δὲ τοι χέρον ὑμῖν διασαφηνέω.
διοὺ σεβέντες τῆς πολιτείας ὑπεκρίσιναι,
ταῦτα τὸν νόμον προσεχόμεν. προσβάλλεται
δὲ ἡμῖν, καὶ δὴ πρὸς ἡμῶν πεπαυμένοι
νομῶν καὶ πρὸς ἡμῶν ζητηντων, πότερον
ἴκανως βεβαίως πρὸς δοκῶμεν, οἱ ὅτε καὶ
ταλαμβάνεσθαι οὐδὲρ δύνανται λέγομεν,
ὅμως καὶ πρὸς ἡμῶν ἄλλων πραγμάτων δια
λέγεσθαι εἰώδαμεν: καὶ τοι τὸν χέρον τὰ
τοιαῦτα καθήκοντα πρὸς ἀγγέλματα διώκομεν.
οἷς βυλοίμην ἅρ' ἴκανως ἡμετέρας ἢ γνώμη
γεγνώρισται, οὐ γὰρ ἐσμεν οὗτοι, ὡς δὲ νόμος
ἐπὶ ἀμαρτήματι πρὸς φέρεται. τίς γὰρ
εἴη ἅρ' ὅτις, ἢ τίς βίβλος μᾶλλον, ὅς μόνον
τοιαῦτα διαλέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοι τὸν νόμον λόγῳ
ἀποθέμεν, ἡμεῖς δὲ ὡς οὐκ ἔστιν οὐδὲν ὅτι
μὴ ἄλλα δὴλ', ἄλλα δὲ ἀδὴλ' εἶναι λέγου
σι, οὕτω τὸν νόμον διαφέρουσιν, ἄλλα μὴ εἰ
κότ', ἄλλα δὲ μὴ εἰκότ' εἶναι λέγομεν. τί οὖν
ἔστιν ὅτ' ἐμὶ ἐμποδίσαι, ταῦτα μὴ ἂν ἐμοί
εἰκότα δοκῇ διώκειν, τὰ δὲ ἐναντία ἀνίστα
σθαι, καὶ τὸν νόμον βεβαίως κόμφομεν φεύγον
τα, πῶς προπέτταν ὑπαλέγεσθαι. ἐναντίως
δὲ τὰ πάντα πρὸς ἡμῶν ἡμετέρων διαλέγειν,
ὅτι αὐτὸ τοιοῦτον τὸ πινόμεν ἐκλάμπει οὐκ
ἔστιν

πέντε οὖν τῶν ὅσων τῇ τῷ καθήκοντι δυνάμει
 καὶ προσηνέσῃ, ὡς μὲν δύνει εἰς τὸ κόσ-
 μιον, καλοκαγαθίαν τε πρὸς ἀπέναντι, δύνει δὲ
 εἰς τὰς τῇ βίῃ χρείας, ὅλβον, ἐν ποσότητι, καὶ
 τὰς δυνάμεις, καὶ πᾶσι περὶ τὸ πλὴν
 κρίσιμην προαίρεσιν, εἰ μὴ ποτε ταῦτα ἂν λέ-
 λεχα πρὸς ἄλληλα πολεμῶν δοκῇ, τὸ κα-
 λοκαγαθίας μέγεθος τελευτῶται, ὅγε βού-
 λοίμην ἄρ σοι φανερῶτατον εἶναι, τὸ τοῦ
 περὶ οὗ διαλέγομαι, τὸ τοῦ αὐτοῦ ὅτι ὁ ὠφέ-
 λιμον λέγεται, ὃν ὡς λόγῳ ἢ σωθήσεται πᾶ-
 σθ' ἡμᾶς τε πᾶσι ὁδοῖ, καὶ ἡρέμα εἰς τὸ
 εὐφραίνεσθαι, ἵνα ἀπὸ τῇ καλῇ τῷ ὠφέλιμον
 ἂν διαχωρίσῃ, καὶ καλὸν ἔστω, ὅ, τι χρησίμimon
 οὐκ ἔστι κατασταλῆναι: καὶ ὠφέλιμον ὅ, τι οὐ κα-
 λόν

2013

λόγῳ ἢ οὐδὲ ὁλεθῶν μείζων ἔσθ' ἢ ἄνθρωπος
βίῳ προσφέρεσθαι ἅν' ἐδωθήναι.
μείζων γὰρ ἄξιωματόν, οἱ φιλόσοφοι
σεμνῶς, δὴ πρὸς μὲν καὶ καλῶς, ταῦτα τὰ
τρία γὰρ τὰ σύγχυτα τῇ διανοίᾳ διακρί-
νῶσι, πᾶν γὰρ ὅσον δίκαιον ἅν' εἴη, τοιοῦ-
τον καὶ συμφέρον εἶναι οἰοῦνται. ἔτι δὲ ὅτι
καλὸν τοιοῦτον εἶναι δίκαιον. ὅτι οὐ γὰρ
ταῦτα, ὥστε πᾶν ὅσον καλὸν ἅν' εἴη τοιοῦτον χρη-
σιμοῦν εἶναι. ὅτι οἱ εἰδέντες σκέπτονται, οὗτοι
πολλὰκις τοὺς ἐπικλοῦντες ἀνθρώπους, καὶ
θενοὺς θαυμάζοντες, τῶντων πλὴν πονηρίαν
πλὴν σοφίαν εἶναι νομίζουσιν. ὡς ἀμαρτῶν
ἀφαιρέσει δὲ, καὶ πλὴν πᾶσαν δόκῃσιν, εἰς
τοιοῦτον τὸ εἶδος ἀναφέρουσιν, ἵνα καλῶς καὶ καλῶς
καὶ δίκαιοις πράγμασι, οὐτὴ πονηρίαν.
οὐδὲ πονηρίαν νομίζουσι ταῦτα ὡς ἐπιθυμῶν-
τες, ἐπιθυμῶντες δὲ δύνασθαι. ἅ οὖν πρὸς τὸ σώ-
ζειν τὸν ἄνθρωπον βίον πρᾶττεν, τὰ μὲν
ὅτι ἀφύχαι, οἷον χρισίον, ἀργύριον, ὡς τὰ τῆς
γῆς βλαστήματα, καὶ τὰ ἄλλα ταῦτα γὰρ. ἔτι
δὲ ἐμψυχα, ἃ ὀσμύματα αὐτῶν, καὶ ἄνθρωπος
γμῆτων ἐπιθυμίας ἔχει, τῶντων δὲ ἄλλα λό-
γῳ ἀπέρχεται, καὶ ἄλλα ἔσθ' ἵππων, βῆρε, καὶ
τὰ λοιπὰ, μῆλα καὶ μέλισσαι, ὡς ἔργον
B 4 δὲ

δὲ ἄτα ἔτις τῶν τῶν ἀνδρῶπων ἡγεῖται καὶ
 βίον. τῶν δὲ λόγων ἡγεμονίᾳ, δύο ἡγεῖται
 θεῶν, ἐν μὲν τῶν θεῶν, ἔπειτα δὲ τῶν ἀν-
 δρῶπων ὅτι. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς εὐνοῖ-
 τας ἢ εὐσεβείᾳ καὶ ἀγνόησι περὶ. ἔχουσα δὲ
 καὶ μετὰ θεοὺς, οἱ βροτοὶ τοῖς ἀνδρῶποις.
 μάστιγα ἡγεῖται μοι εἶναι δῶνται. τῶν
 δὲ πάλιν πρᾶγματῶν ἃ βλάπτει αὐτοὺς ὁ
 διορισμὸς ὅτι. ἀλλὰ οὐ τοὺς θεοὺς οὐ βλά-
 πτει ἡγεῖται. χωρὶς τῶν οἱ ἀνθρώποι τοῖς
 ἀνθρώποις λυσιτελεῖ ἢ τῶν τοὺς βλάπτει
 λογίζονται. ταῦτα μὲν γὰρ αὐτῶν, ἃ τῶν
 ἄλλοις εἰσὶν ἡγεῖται, πάλιν αὐτῶν ἀνδρῶπων
 πρᾶγμασι πεποιμένη ὅτι. ἃ οὐτῶν ἡγεῖται
 μὲν, εἰ μὴ ἢ χεῖρ, καὶ ἢ τέχνη ἐπιβιβῆκωσι,
 οὐτε τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἀνθρώπων διοική-
 σεις ἢ ἡγεῖται. οὐδὲ τῆς ὑγείας νεκρῶν
 πένσις, οὐδὲ πλῆθος, οὐδὲ γεωργία, οὐδὲ σίτων
 καὶ τῶν ἄλλων λοιπῶν ἐπικαρπία καὶ δια-
 τήρησις, χωρὶς τῶν ἀνδρῶπων βροτῶν θεῶν
 εἶναι ἢ διοικῆται. ἢ καὶ καὶ τῶν τῶν πρᾶ-
 γμάτων συγκομιδή, ὧν πλῆθος μὲν ἢ, καὶ
 τῶν ὧν διοίμεθα, πρᾶπομπή οὐδὲ μία
 δὴ πρὸς ἢ εἶναι. εἰ μὴ οἱ ἀνθρώποι ταῦτα ταῖς
 ἐπικρεσῖαις ἢ ἐχῶντων. καὶ τὸν αὐτὸν τῶν
 πρὸς, οὐτε οἱ λίθοι ἀπὸ τῆς γῆς ἢ ἐκκόπτοι.

[illegible]

το, εἰς πλὴν ἡμετέρων χειρῶν ἀναγκάιοι, οὐκ
 σίδηρ Θ, χρυσίον, ἀργύριον, χαλκίον παρ
 ἡλῶς κρυπτόν, ἀντὶ τοῦ ἡνῶ ἀνθρώπων πονή-
 ματ Θ καὶ χειρὸς σκάπτοιτο ἄν. τέγου δὲ
 οἷς καὶ εἴγες ἀδικία ἐξεβάλλετο, καὶ ἡνῶ
 καυμάτων δυσχερεῖα καταπαύσαντο ἄν,
 πόθεν ἢ ἀρχῇ θεῷ ἀνθρωπείῳ γῆν διδούσῃ
 δυνάμεισαν, ἢ μετὰ ταῦτα ἀνδραμβά-
 νει, εἰ ἢ τῇ τοῦ κύματ Θ, δύνασει, ἢ τῇ
 τῆς γῆς κινήσει, ἢ γήραϊ ἐπισορ, εἰ μὴ κοι-
 νὸς ὁ βί Θ, πρὸς ἡνῶ ἀνθρώπων, τῶτων
 πρᾶγμάτων βοηθήματα δέουσι μεμαθήκη.
 πρῶτες, ὑδραγωγίαι, διακλήσεις, ἡνῶ πρ-
 ταμῶν, ἡνῶ ἀγῶν ἐποχετίαι, τὸ φορτίον
 προῦθεμνίον κύμασι, λιμνῶν χειροποιή-
 τες, οὐκ ἄντὶ ἡνῶ ἀνθρώπων ἔργον ἄρ ἔχειν
 δύνασθαι. ἐξ ὧν πάντων, καὶ πρᾶγμάτων
 ἄλλων δὴ λόγῳ ὅτι, ἡνῶ ἀνθρώπων, καὶ ἡνῶ
 φόροι, ἀπὸ ἡνῶ πρᾶγμάτων ἡνῶ ἀνθρώπων
 ὅλου ὅτι, οὐκ ἐκ τυχάνωσι: αὐτοὺς ἡμεῖς
 χωρὶς ἡνῶ ἀνθρώπων χειρὸς καὶ ἔργου οὐ-
 δαμῶς δέξασθαι ἄρ δύνασθαι. καὶ ἡνῶ
 ἀπὸ ἡνῶ ζώων κατὰ τοὺς, ἢ τί ὄφελ Θ; εἰ μὴ οἱ
 ἀνθρώποι βοηθοῖεν ἀπολάνειν ἄρ δύναιτο.
 καὶ γὰρ ἄρ οἱ αἵτιοι τοῦ εὐερίσκου ἐγένοντο,
 ἡνῶ ἀπὸ ἡνῶ ζώων ἐκαστὸν χεῖρα ἔχειν δύ-

४०५

τὸ πᾶν ἐσμὲν, ἢ ἴσως ἀναγκαῖον ὅτι. τίς μὲν
ἔστιν ὁ δὲ οὐ δὴ λάβει ταῦτα, ἀλλὰ τοῖς λό-
γοις ἀπὸ τῆς παναγίας λέγεται. μηδὲν μὴτε
στρατηγὸν ἐν πολέμῳ, μὴτε εἰκοι ἀρχηγὸν
λαμπρὰ καὶ σωτήρια τὰ πρᾶγματα τὸν πρῶτον,
ἀντὶ τῶν ἀνθρώπων παρὰ τὸν δῶκεν.
ὅτι ἐτάξετο ὑπὲρ τούτου ὁ διέμισοκλῆς, παρὶ κλῆς,
ἀγεσίλαος, ἀλέξανδρος, οὗς ἀπεφκσί ἀντὶ
τῶν ἀνθρώπων βοηθημάτων τοσαῦτα
πρᾶγματα πρὸς αὐτὸν διωκθῆναι. καὶ τῶν ἐν τῷ
φανερῷ πρᾶγματι, μάστιγι δὲ ἀναγκαῖοις,
καὶ ὡς μεγὰλας χεῖρας, ἐκ τῆς ἀνθρώ-
πων συμφωνίας, καὶ συμφυΐας κτώμεθα,
οὕτως οὐδεὶς ὡς ἀπὸ κτὸς λοιμὸς ὅτι, ὅς
οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, γίνονται τῶν ἀνθρώ-
πων. ὅτι τῶν δικαίων πορὶ τῆς ἀν-
θρώπων περὶ τῆς βίβλου, παρὶ πατρίδος
μεγάλου καὶ εὐπόρου, ὅς σωτηριώδους τῶν
λοιπῶν αἰώνων, τῆς κατακλυσμῶν, λοιμῶν, ἐκ-
μώσεως ζώων, καὶ μὲν ὡς πλείους, ὡς
δὲ μὴ ματὶ ἵνα τῶν ἀνθρώπων γένος ἀνελῶν
διδῶσκει, ἐπειτα παρὰ βλάστη, πολλὰ πλείους
τῶν ἀνθρώπων δὲ μὴ ματὶ, ταῖς τοῖς πλεί-
μοις καὶ σάσει, ἢ ἐν τῇ πάσῃ λοιπῇ συμφο-
ρᾷ ἀπολωλέναι. ἐπειδὴ οὐκ ὁ τοῦ
μηδὲν ἔχει ἐπονοίας, μὴ οὐ δι' ἀνθρώπων
τοῖς

τοῖς ἀνθρώποις, καὶ συμφέρωσι καὶ βλά-
πῃσι, μάλιστ' ἰδίῳ τῆς ἀρετῆς τὸ εἶναι
δοῖμαι, τοὺς γὰρ ἀνθρώπων νόες ἑαυτοῖς συ-
ναλλάττην, καὶ εἰς τὰς χεῖρας ἀντὶ τῆς προ-
δοῖναι. Διόπερ ἂν ἐν πράγμασι τοῖς ἀλό-
γοις, καὶ ἂν χεῖρα μὲν ἦν ζώων διεξόδω
γίνονται, ταῦτε χειροτεχνίαι ταῦτ' εἰς τὸν
ἦν ἀνθρώπων βίον προτίθενται, χησὼς ἀν-
θρώπου δὲ πᾶσι εἰς πλὴν ἦν ἡμῶν πραγ-
μάτων τῶν μεγαλουργίαν, τῇ ἦν ἀνδρῶν
φειστότων σοφία καὶ ἀρετὴ ἐτοίμα καὶ
εὐτρεπὲς προασκευάζονται. καὶ γὰρ πᾶ-
σα ἡ ἀρετὴ χειρὸς προὐ τριῶν πραγμάτων
διατρέχει. ὧν μὲν γὰρ ἐν δόξῃ ἐν τοῖς ὄψεσιν,
τὸ ἂν ἐν τοῖς ἐκείνων πράγματι ἀληθὲς καὶ
ἐπιδοξίον εἴη, καὶ τὴν προσῆκον ἐκείνων γίνε-
ται, ἡ ἂν τοῖς ἐκείνων πράγματι αἰῶνος εἴη.
ἔπειτα δὲ κωλύειν τὰς τῆς διανοίας κινήσεις,
ἃς ἐλλύειν πάθος καλῶσι, καὶ δρέξαι ἃς
ἐκείνοι ὁρμῆς τοῦ λόγου πεποιηκέναι πειθο-
μῆας. τρίτον τὸ εἶναι οἷς σωάγμαιθα με-
τρίως καὶ εἰδότης χεῖρας, ὧν ἂν ἐπιτεκνέ-
μασι, ταῦτα ὧν ἡ φύσις καὶ ἐπιμέλεια ἐπι-
θυμῇ, πλεοναχῶς καὶ χλευδὸν ἔχοιμεν.
διὰ τούτων τέλει ἑὰρ μὲν γὰρ ἡ ἡμῶν
ἐπιφέρεται ζημίας κωλύσωμεν καὶ ἡμῶν
ζησώμεν

ῥήσω μὲν αὐτοῖς οἱ βράπτερ ἡμᾶς ἐπεχείρη-
σαμ, καὶ πρὸ αὐτῶν ποσάυτῳ δ' ἰκλῶ λη-
ψώμεθα, ὅσοι ἐπιείκεια καὶ φιλανθρωπία
πάσχει. ἡσὶ δὲ τρόποις ταύτης τῆς δ' ὠ-
μῶς τυχεῖρ δ' ὠμῶς, ἵνα τῆς ἡν' ἀνδρῶ-
πων πρὸς αὐτὸς ἔξω μὲν, ἥδη ἐρῶ μὲν, οὐδὲ δ' ἡπ-
μακρὰν ὀπίσθην, ἀλλὰ βραχέα πρότερον
λεγειν δ' εἰ. μεγάλῳ μὲν δ' ὠμῶς καθ'
ἑκάστον μέρῳ, τῆς τήκης εἶναι, εἴτε μὲν εἰς
τάς εὐπορίας, εἴτε δὲ ταλαιπωρίας, τίς οὐκ
ἔγνω; καὶ γὰρ ὅταν εὐπραγία ταύτης
ῥώμεθα, εἰς τὰς εὐγυμνίας δ' ἔοδος κομιζο-
μεθα, καὶ ὅταν ἀνὰ πνεύσῃ δ' ἡσὶν ὠμῶς.
αὐτὴ οὐκ ἢ τύχη τὰ λοιπὰ ἁμαρτήματα
ἐλαχύτερα ἔχει. πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς
ἀλόγων λαύλαπας, κύματα, ναυαγίας,
καταφορὰς, πυρπολήσεις: ἐπειθ' ὅτ' ὠμῶς
ἐπιχάρματα, δηγμούς, ὄρμας, ταῦτα
οὐκ ὡς λέλεχα, ἐλαχύτερά ὄσιν. ἀλλὰ τοῖς
ἡ ἡν' ὄσιν αὐτῶν ἡσὶν, οἷον ἔγωγα τῶν
πρὸς αὐτῶν φόνος ἀρχηγῶν, οἷον νεωσὶ
μεγάλῳ καὶ ἐπιφανῶς ἀνδρῶς, φθόνος πρὸς
τότοις πλῆθος, καὶ πρὸς ὅσιν τῶν πολιτῶν
ἡμίματα, συμφορὰς, φυγαί, καὶ πάλιν
εὐπορίας ἡμαί, ἀρχαί νίκαι καὶ τοιαῦτα
ἁπαντῶντα ὄσιν, ὅμως ἀντὶ τῆς αἰθρῶν
ἔργων

ἔργων καὶ ἐπιμελειῶν οὐδ' ἐτίξωθην πικρῆσαι
 αὐτὸν δάσκατον. τὸν οὖν γνωρίζοντάς, λυ-
 κτέον ὅτι, ἵνα τὸν τρόπον, τὰς τῶν ἀνθρώ-
 πων βδελυγμὰς εἰς λυσιτελείας τὰς ἡμετέ-
 ρας ἐπέικην καὶ ὁτρώειν αὐτὸν ἰχύσοιμι. ὅς
 ἐὰν μακρότερον ὁ λόγος ἢ μετὰ τοῦ τῆς
 ὀφελείας μεγέθους συλλέλεκται, μικρότερον
 ἴσως δοκῇσαι. ὅσα οὖν οἱ ἄνθρωποι ἀνθρώ-
 πῳ πορίζουσι, οἷς τὸν αὐτὸν καὶ κοσ-
 μῶν ἐπιθυμῶν. ἢ τῆς ἐυνοίας ἐνεκα πρῶτοι,
 ὅταν πρὸ ἡμῶν αὐτὸς ἵνα προσερχῶνται, ἢ ἡ
 μῶν ἐν ἡμῶν ἀρετῆς ἀπερίεργον, καὶ εἰς
 ἄξιον τύχης ὡς μεγίστης νομίζουσι: ἢ ὅτι
 εὐνοῦντες εἴτε πράγμασι αὐτῶν συμβόλῳ
 λογίζονται: ἢ ἡμῶν ἐν ἐνδομῶν τῇ διὰ
 γοντοῦ ἐπιδείδουσι. ἢ ἐν αὐτῶν παρ' ὧν
 προσδοκῶσι, ὅτι οἱ βασιλεῖς, εἴτε
 ἐπιδήμιοι οἱ ἀνθρώποι ἵνα δόσας προτί-
 θενται, ἢ ἐχάτως τοῦ χρηματισμοῦ εἴτε
 οὐκ ἔλκονται: ὅς δὴ πᾶς ἀρχιστράτηγος ὅστις
 τὸν τρόπον καὶ ἀμορφείσκει, καὶ τὰ τοιαῦτα
 τὰυτὰ σωείχονται, καὶ ἐκείνοις οἱ εἰς
 τοιοῦτον συμφέγγειν ἐπιχρῶνται, κάκιστα γὰρ
 ἔμελλε τὸ πρᾶγμα ἔχειν, ὅταν οὐ διὰ
 τῆς ἀρετῆς ποιῆσθαι ὀφείλει, τοιοῦτον
 τῶν χρημάτων περᾶται ἀλλ' οὐ ἐνίοτε
 βοῦν

[illegible]

τῆς σιωπῆς οὗτος ὁ φόβος. καὶ ἐναντίως δὲ
ἢ εὐνοία πῶς ὅτι, εἶπε καὶ εἰς τὸ ἐνδελείας.
ἀλλὰ τούτοις οἱ δυνάστες βιάθεντας τῇ
ἀρχῇ καταναγκάζουσι προσήκει δὴ πᾶς ἀκρι-
βοδίκασιν πρὸς αὐτοὺς, ὥστε διεσπόμενοι εἰς
δόλους, εἰ ἐτέρως διαχειρίζονται οὐ δύνανται.
οἱ δὲ ἐν ἐλευθερίᾳ πόλει οὕτως αὐτοὺς πρὸς
σκηλιάουσι, ὥστε φοβεῖσθαι, τούτων οὐδὲν εἶναι
ἀβελπερώτερον δύνανται. καὶ μὲν γὰρ διὰ
τοῦ κράτους καταβυθίζονται οἱ νόμοι, καὶ
ἐλευθερία ἢ ποριθαιμένη ὅτι, ἐπιφαίνεται
ὅμως ταῦτα ἅπασι, ἢ κρίνεται τοῖς ἀφώνοις,
ἢ κρυπτοῖς πρὸς τῆς ἀμῆς ψευδίσμασι. σωτο-
νόμοι δὲ ἀνοχάεισι, διαλεπτοῖς τῆς ἐλευ-
θερίας ἢ κατεχόμενης. οὗ δὲ πρῶτον ἄνθρω-
ποι, οὐδὲ εἰς σωτηρίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς
τάς εὐπορίας καὶ δύνανται ἰσχύει μάλα.
τοιοῦτο ἀγαπήσομεν, ἵνα τὸ δέος ἀπῇ, καὶ ἢ
ἀγάπη καθέξηται. οὕτως ῥᾶ αὖ βυλόμεθα
καὶ ἐν ἰδίῳ πράγμασι, τούτων καὶ ἐν πρᾶ-
σι τυχήσομεν. καὶ γὰρ οἱ δειδέσθαι ἐπι-
θυμῶσι, πᾶσι δὲ δειδόντες, τοὺς αὐτοὺς ἐκοῖνοι
αὐτοῖς φοβῶνται ἀνάγκη ὅτι. τί μὲν γὰρ οἴωμεθα
πρότερον ἐκείνων τὸν διστύσιον, τίνι τοι φό-
βος ἐμωρῆμα φλέγειν εἰσθῆναι, ὅς τοὺς
ἐξουσίους δειδῶν, μετ' ἀνδρακῶν ἐπέκασσε
πᾶσι

πᾶσι λέγει
τῇ αὐτῇ
οἱ ῥᾶ
γυναικαί
εἰς ταῦτα
καταβύθ
γίγνεται
φοβῶνται
εἰς πᾶσι
ἀνδρακῶν
καί, μὲν
τάσιν.
ῥᾶ αὖ
γὰρ αὐ
δὲ αὖ
πορῶνται
ἀρχῆς δὲ
ὁ γὰρ αὐτῶν
τῶν δὲ οὐ
μὲν αὖ
ὡς αὖ
λεχῶν
ὡς αὖ
ὁ γὰρ αὐ
μακροῖς
καὶ ἄλλοις

πλὴν κόμην ἄστει, τί ἀλέξανδρον φεραῖον
 τίνι αὐτὸν νῶν βιωκέναι ἄρ' λογιζόμεθα; ὅς
 οἶον γραφθῆναι ἀναγινώσκομεν, ὅταν πλὴν
 γυναικὶ αὐτῷ δεῖν λίαν ἀγαπῶν. ὅμως
 εἰς ταύτῃ ἀπ' ἧν εὐωχίῳ, εἰς δάλαμον
 καταβαίνων, βάρεβαρον καὶ τὸ τόνγε, ἔπαυσε
 γέγραπται σίγμασι σημειῶμεν, καὶ τὸ ξίφ
 φθ' πάσσοντα κεκέλυκε προηγῆσθαι, καὶ
 εἰσπέμπων ἕναρ ἧν στρατιωτῶν αὐτῷ, οἱ
 ἄρ' κατασκοπήσοιεν κίβωτους τὰς γυναι
 κείας, μή τι ἐν ἐοῖσι οἷσ' κρύπῃται δόξα
 τάσῳσι. ὦ τάλανα, ὅς πεισώτερον καὶ τὸν
 βάρεβαρον καὶ σιγμάειον ἄρ' νομίσαι ἢ σύγ
 γαμον αὐτῷ, ὅντε ἐκένον δόξαπατηκε ἢ
 δόξα, ὑπ' ταύτης γὰρ ὁ αὐτὸς διὰ πλὴν τῆς
 πορνείας ὑποφω ἐφονεύθη. ὅντε δὲ ἡς τῆς
 ἀρχῆς δώαμις ποσ' αὐτῇ ὅσιν, ἢ τῇ δέξας
 ὀτρύνοντ' ἐδάωατο εἶναι σωεχίης, μάρα
 τος ὅσιν ὁ φαλαρεὺς, οὐ ὑπὲρ ἄλλας ἐπεφῆ
 μέσθ' ὡμότης, ὅς οὐ διὰ ἧν ἐπιβελύσσει
 ὠρῖα πῶλωλεν, οἶον ἐκένον, ὅρ' ἦδη νῦν λέ
 λεχα ἀλέξανδρον, καὶ οὐχ' ὑπ' ὀλίγων
 ὥσπερ ὁ ἡμέτερος, ἀλλ' εἰς ὅρ' ἅπαν ἧν
 ἀγρηγιτίνων τὸ πλῆθος ἐφορμήσατο. τί
 μακέδονας, οὐχὶ τὸν δημήτριον διέλειψαν,
 καὶ ἅπαντες εἰς πύργον ἔφυγον; τί λακε

C δαίμων

Βασιλείας ἀδίκως βασιλεύοντας οὐχὶ πα-
ραχρῆμα ἅπαντες σχεδὸν οἱ σύμμαχοι προ-
έλειψαν. καὶ σκοπὸς ἐαυτοὺς ἀργεῖς πάρε-
χον τῆς λυτρίκης συμφορᾶς; δὲ ωπερικῶν
πρᾶγματῶν, ἐν τοιούτῳ πρᾶγμα μᾶλ-
λον ἢ οἰκείων μνημονεύω. ἕως ἄρ' μὲν τοι ἡ
ἀρχὴ τοῦ δήμου ῥωμαῖς εὐεργετήμασι εἶχε-
το, καὶ οὐκ ἀδικία ἢ ὑπὲρ ἧν συμμάχων, ἢ
πρὸς τῆς ἀρχῆς ἐμάχοντο: καὶ ἐξοδοὶ ἧν
πολέμων ἢ σαρῆν ἐμμελῆς ἢ ἀναγκαῖα. ἧν
βασιλείων, δήμων ἐθνῶν, πρεθμός καὶ κα-
ταφυγὴ ἢ ἡ γοργασία: ἡμεῖς δὲ ἄρχοντες
καὶ στρατηγοὶ, ἐκ τούτου τοῦ ἐνός πράγματος
μεγίστην δόξαν ὑποδέξαμεν ἐπὶ δόξα, ἐὰν
ἧν ὑπαρχίῳ, ἐὰν συμμάχων, τῇ δικαιο-
σύνῃ καὶ πίστι ὑποδραπίσωσι. Διόπερ
αὕτη ἡ ἀντίληψις οἰκουμενικῆς τῆς γῆς ἀληθι-
νῆς ἢ ἀρχὴ ἐδύνηθη καλεῖσθαι. ἡρέμα τὸ
συνήκεις καὶ παιδείαν ἥδη πρότερον ἀφῆκα-
μεν, μετὰ δὲ τὴν τοῦ σύλλα νίκην πάντας
πασιν ἀπωλέκαμεν. πέπανται μὲν γὰρ
δοκεῖν τί εἰς τοὺς συμμάχους ἀδικοῦ ὄν.
ὅταν ἄρ' τυγχάνοι καὶ εἰς τοὺς πολίτας
οὕσα τοσαύτη ὁμότης. εἴτα ἐν τούτῳ ἡ κο-
λῆθησε τὴν καλὴν ἀφορμὴν, καὶ οὐ καλὴ
νίκη, ἐτόλμησε μὲν γὰρ φάσκειν, τῆς σκ-
βάως

βάως
ἀγορᾶς
καὶ πλ
λατῶν π
ἀσεβῶν
ἧν ἐκ
σίνης, ἀ
ρας, ἐν
ἀρὰ οὐκ
ἧν δὲ
λατῶν τῶν
σινίων ἐ
πιαμῶν
ἡμῶν
ἐν τῇ
σαινῶν
μάχῃ
ἡλίου, ε
πολλῶν
κομῶν: οἱ
ἐν τῇ
εὐστίας ἐ
πῶν
πῶν
μα καὶ
πολλοὶ

βῶντες ὑθεμλίης, ἐπειδὴ τὰ ὑπάρχοντα τὰ ἐν
ἀγορᾷ ἔπραττε, καὶ ἦν ἀγαθῶν ἀνδρῶν,
καὶ πλοσίων. καὶ δὴ πᾶς ἦν πολιτῶν
λαῶν πράττειν. ἠκολούθησε ὅς ἐν πράγματι
ἔσεβεν, νίκη καὶ τῇ ἀνδροτέρᾳ, οὐ μόνον τὰ
ἦν ἐκάσων πολιτῶν ὑπάρχοντα ἐδῆμοι
σίεινε, ἀλλὰ καὶ πᾶσας ἐπαρχίας καὶ χώ-
ρας, ἐνὶ τῇ συμφορᾷ γῆναι σωέλας.
ἄρα οὐκ ἐπραγματεύμενων καὶ λιώλων
ἦν ὁζωπερικῶν χωρῶν, εἰς πῶδον
λιώλων τῆς ἀρχῆς, φέρειν ἐν τροπαίᾳ μας,
σηλίαν εἰδομένη, καὶ ὑπὲρ τούτων τῶν ἄσπε-
τρια μείνειν, ἥς ἂν οὐδέποτε ἡμετέροι δι-
ηγίμονες ἐκ ἦν δεχυσάμενων πωλέμενων
ἐθελιάμενοι. καὶ πρὸς τούτοις ἀριθμή-
σαι μὲν ἂν ἀμαρτήματα πρὸς τοὺς συμ-
μάχους: ἔαν τούτῳ ἡ εἰδὲν ἀναξιόπερον ὁ
ἥλιος, δικαίως οὐκ ἔμελλε εἰ μὴ γὰρ
πολλῶν ἀμώρητα τὰ ἀμαρτήματα ἡνέγα-
κομένη: οὐδέποτε εἰς ἓν ἂν πᾶσιν ἐπο-
ρεύθη ὕβρις καὶ φλυαρία. ἀφ' οὗ τῆς με-
δουσίας εἰς ὀλίγους, ἦν δὲ ἐπιθυμιῶν εἰς
πληθύνους κληρονομία. οὐδέ-
πώποτε γὰρ ἦν κλέμενων κληρίκων σω-
μα καὶ αἶμα ἀπέσεται, ἕως ἂν ὅσοι οἱ
πονηροὶ ταύτῳ πῶν ἐγχείαν μεταφόνων
C 2 καὶ

καὶ μνημονεύουσι καὶ ἐλπίζουσι, ἢρ λικί-
νιθ' ὁ σύλλας ὡς ἐτίναξε δικτάτωρ τοι
συγγενὲς αὐτῷ ὄντι, ὁ αὐτὸς ἐκτω καὶ
τριακοσῷ ἔτη μετὰ ταῦτα, ἀπ' τούτου τοι
ἐγχεὲς χείρονος οὐκ ἀπέσκη, ἔπερθ' δὲ ὅς ἐν
ταύτῃ τῇ δικτατορίᾳ γραμματεὺς ἦν, ἐν
ταύτῃ ταμίης ἀσθεῖν ἦν. διὲ οὐ καταμαν-
θάνειν δ' οφείλει, ὅτι τοιούτω ἀθλῶν προῖ-
θευμένων, οὐδέποτε ἐκλείπειν τὸς ἡλέμους
ἡλιθίους δυνάστας. τὰ πείχη οὐρ τοι ἄσειθ'
ἦδη ἰσᾶσι καὶ μλύουσι, καὶ τὰ αὐτὰ ἦδη
ἔχματα πανουργήματα φοβούνται. πολιτεία
δὲ παντάπασιρ ἀπολώλαμεν. καὶ εἰς
ταῦτα τὰ πῆματα ἐνεπέσομεν (ἀναλο-
γητέον γὰρ τὸ προκείμενον ὅτι) ὅτι δει-
διώτῃ, ἢ φιλοειναι, καὶ ἀγαπᾶν ἡρέμεθα
μᾶλλον. ἀ' εἰ τοῦ δήμου τοῦ ξωμαίῳ ἀδί-
κως ἀρχέοντι συμβαίνειν ἐδυνάμην, τί νο-
μίσειν οἱ ἑκάστοι οφείλουσιν; ὅ,τι ἐπειδὴ ἐφα-
νερῶς τῆς ἐνωσίας δυνάμην μεγάλῃ εἶναι.
δέσας δ' ἀδινῇ, ἐκλοιπὸν ὅτι ὅπως διορθώ-
μεθα οἷς πράγμασι δυνάμην, ῥᾶσα
ταύτης, ἢρ βυλόμεθα ἐπιτυχάνειν, μεθ'
τὰ ἡμῶν καὶ πείσεως, τῆς ἀγάπης.
ἀλλὰ ταύτης οὐχ' ἄμ' ἄπαντες δεόμεθα.
καὶ γὰρ πρὸς τὸ καθίστασθαι τὸν τοι ἐκάσ-
βίον

βίον
ἰκαρῶν
ὅν τ' ὅτι
λὶς ἀν
ἦν ἀγ
ἐξ αὐτῶν
πελὶς ὅ
ν) μιν
ἐν συν
καὶ ἐπὶ
ἀπὸ τῆς
πείσεως
τῶ λοιπῶ
δὲ τῶ
βίον
καὶ δὲ τ
τοῦ πρῶ
βίον
ἐν ἀκον
πείσεως
δὲ τῶ
ἐπὶ ἀγ
λὶος, τῶ
δ' ἐπὶ ἀπ
πείσεως
τοῦ αὐτ

βίον σκεπήειον, πότερον ἐκ τῶν δ' ἢ ἄμ
 ικανὸν εἶναι, ὑπὸ ὀλίγων ἀγαπᾶται. δὴ λον
 οὐ τὸ εἶναι, καὶ τὸ εἶναι, καὶ τὸ εἶναι, καὶ τὸ εἶναι
 λισ' ἀναγκάειον, σωματικῶς ἔχοντες πιας
 ἢ ἄγαπόντων ἡμᾶς εἰλων, καὶ τὰ ἡμέτε
 ρα θανυμαζόντων. τὸ τὸ γὰρ πρᾶγμα παν
 τελὼς ὅτι, ὡς μὴ δι' ἴσιν πρὸς μεγίστους
 καὶ μετρίους ἀνδρας, καὶ τὸ ἀμφοτέροις ἐχόν
 θερ συγκρίνεσθαι δυνάται, τῆς ἡμῶν καὶ δόξης,
 καὶ εἰωσίας ἢ πολιτῶν ἴσως οὐκ εἰκό
 ἄπαντες δέονται, ἀλλὰ ὅμως εἰνι ταῦτα
 πάρεσι, βουθεῖ ὅσον οὐδέπω, τὸ μὲν εἰς τὸ
 τὰ λοιπὰ, τὸ δὲ πρὸς τὸ τὰς εἰλίας σω
 δὲ. ἀλλὰ μὲν πορὶ τῆς εἰλίας, ἐν τῇ ἄλλῃ
 βίβλῳ λέλεκται, ἢ ἐπιγράφεται λαύλιθ.
 νῦν δὲ πορὶ τῆς δόξης ἐρῶμεν, καὶ πορὶ τὸ
 τὸ πρᾶγμα, δύο ἡμέτεροι καὶ εἰσι αἱ
 βίβλοι, ἀλλ' ἂν ἐπιχεροῖμεν, ἐπειδὴ αὕτη
 ἐν οἰκονομίᾳ ἢ μεζόνων πραγμάτων.
 πλεον σωματικῶν, μεγίστη οὐ καὶ πελιδία
 δόξα, πορὶ ταῦτα τρία διατρίβει, εἰ τὸ πλε
 ον ἀγαπᾶ, εἰ πιστεύει, εἰ μετὰ θανυμασίας
 ζινός, τῆς ἡμῶν ἀξίως νομίζει. ταῦτα
 δ' εἰ ἀπλῶς καὶ βραχέως λεκτέον ὅτι, οἱ
 πρᾶγμασι τίκονται ἀπὸ ἢ ἐκείνων, καὶ
 τοῖς αὐτοῖς χεῖρον ἐκ πλείους, ἀλλ' ὅτι, καὶ

ἡ ἄλλη πόρεία εἰς τὸ πλῆθος, ὥς εἰς τοὺς
τῶν ἀπάντων νόες εἰσέρῃ δυνάμει. καὶ
πρῶτον μὲν πορὶ τῶν, ἃ πρότερον λέλει-
χα τῆς ἐννοίας διδάγματα βλέπωμεν, ἢ
δήπερ ἐνδρυετήμασι ἀλίσκεται μάλα. καὶ
δεύτερον δὲ τότῃ, ἐνέργειαν προαιρέσει κινεῖται
ἢ ἐνδρυεσία καὶ ἢ δυνάμει ἴσως μὴ ἐπαρ-
χῇ. μέγα δὲ ἢ ἀγάπη τοι πλῆθος κτᾶται,
ταύτῃ τῇ φήμῃ, καὶ δόξα τῆς ἐλευθεριότη-
τος, ἐνδρυεσίας, δικαιοσύνης, πίστεως, καὶ
ἀπασῶν τότῃ τῶν ἀρετῶν, αἱ εἰς πᾶν τῶν
ἡθῶν προόττητα καὶ προσκύβαν προαπίνε-
σι. καὶ γὰρ τοιοῦτο τὸ αὐτὸ ὅ, ἡ τὸ καλὸν
καὶ πρότερον φάσκομεν, ὅ, ἡ καθ' ἑαυτὸν
ἡμῖν ἀρέσκει, καὶ τὰς τῶν ἀπάντων δια-
νοίας, φύσει καὶ εἰδὲ αὐτὰ ἐπείγει: μάλα
δὲ ἐκλάμπει ἐκ τότῃ, ἃς δ' ἐννοήχα-
μεν τῶν ἀρετῶν: ἀνθ' ὧν τοὺς ἐκείνους, οὗ
οἶς ταύτας τὰς ἀρετὰς εἶναι ἀπὸ ταύτης τῆς
φύσεως ἀγαπᾶν ἐλαυνόμεθα. καὶ μὴ
ταῦτα τὰ αἷα τοι ἀγαπᾶν σεμνότητά
ᾧ. δυνάται γὰρ πρὸς τοιοῦς ἵνα εἶναι
καθόπερα. πῶς δὲ ἵνα ἔχῃται, δυσὶ πράγ-
μασι ποιεῖται, εἰ νομιόησθαι ἐπιγμέ-
νοι τῆς ζευγνυμένης μετὰ δικαιοσύνης φρο-
νήσεως. καὶ γὰρ ἐκοίνοις πιστεύομεν, οὗ
πλείω

πλείω καὶ
καὶ οὗς τῶν
μεν, καὶ
εἰς κινδύνον
καὶ βλάβην
ταύτων γὰρ
μεν ἢ ἀλλο-
τῶν πρὸς τὴν
πιστεύεται,
καὶ ἀδικίας
οὗ πᾶν σω-
νέχεται
τῶν καὶ λα-
τὸ πᾶν πῶς
ἐπὶ τῶν αὐτῶν
ἀξιώματι
σώζει, οὗ
γὰρ τις ἐπὶ
ποτότα μὴ
ἀφ' ἑαυτοῦ
ἢ δικαιοσύνης
ὅσον ἀπὸ τῶν
πῶς τῶν
καὶ δυνάμει
δεῖν ἰχθυοῦν
δὲ πρὸς τὸ

πλείω καταμαθάνειν ἢ ἡμᾶς λογιζόμεθα,
 καὶ οὐκ ἔστιν μελλόντων προσεῖν τι. πεινέου-
 μεν, καὶ ὅταν τὸ πρᾶγμα πράττηται, καὶ
 εἰς κίνδυνον πορεύηται, σώζειν τὸ πρᾶγμα
 καὶ βαλὺν ἐπὶ καιρῷ εὐρίσκειν δύνανται,
 ταύτῳ γὰρ ἅπαντες νομίζουσι εἶναι χρησί-
 μω καὶ ἀληθινῶς φρόνησι. τοῖς δὲ δικαίοις δὲ
 καὶ σοφοῖς ἀνθρώποις τὰ τούτοις ἀγαθοῖς οὕτως
 πεινέεται, ὥς ἂν οὐδεμία τῆς πανουργίας
 καὶ ἀδικίας, ἐν τούτοις εἰς ὑπόνοια, τούτοις
 οὐκ πλὴν σωτηρίαν πλὴν ἡμετέρων τούτοις τὰ
 ὑπάρχοντα, τούτοις παῖδας, βέλυσαι ἐπὶ
 τρέψειν λογιζόμεθα. τούτων οὐκ δυοῖν πρὸς
 τὸ πλὴν πείσιν τῶν, ἢ δικαιοσύνη πλείω ἰσχύς,
 ἐπὶ δὲ αὐτῇ ἀντὶ τῆς φρονήσεως ἱκανὸν ἔχει
 ἀξιωματικόν: ἢ φρόνησις δὲ ἀντὶ τῆς δικαιο-
 σύνης, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς τὸ ποιῆν πείσιν. ὅσοι
 γὰρ τις ἐπικλοπώτερος καὶ δεινότερος,
 τοσούτω μισωδέστερος καὶ ὑπερπώτερος ὅστις,
 ἀφῆκε μὲν τῆς καλοκαγαθίας δόξης. Διότι
 ἢ δικαιοσύνη μὲν τῇ φρονήσει ζυγυθῆσα.
 ὅσοι ἂν θελήσῃ, ἔξει δυνάμει πρὸς τὸ πλὴν
 πείσιν τῶν, δικαιοσύνη δὲ ἀντὶ φρονήσεως πρὸς
 αὐτὴν δυνάμει. φρόνησις ἢ ἀντὶ δικαιοσύνης μὴ
 δὲ ἰσχύς, ἀλλὰ μή τις θαυμάζει, ἐφ' ᾧ (εἰπε-
 ρὶν πρὸς πᾶσι φιλοσόφοις δὲ λόγῳ ὅστις. καὶ

ὑπὲρ ἡμῶν τὸ πρῶτον διελέχθη, ὅς ἄν μίαν
 ἔχῃ, πᾶσας ἄν ἀρετὰς ἔχη) νῦν δὲ οὕτω
 ἄν χορίσασθαι, ὡς ἄν διωκθῇ τις, ὅς οὐκ
 ὁ αὐτὸς φρονιμὸς ὅτι δίκαιον εἶναι.
 ἄλλῃ μὲν ὅτι ἐκείνη, ὅταν ἡ ἀλήθεια ζητῇται
 εὐδίαλέξῃ, ὡς ἀκρίβεια. ἄλλῃ δὲ ὅτι εἰς πλὴν
 κοινὴν δόξαν, ἅπας προσφέρεται ὁ λόγος.
 διότι ὡς ὅτι τὸ πλῆθος οὕτω ἡμεῖς εὐ
 τῷ τῷ τοῦ τοῦ λαοῦ, ὡς τοὺς μὲν
 ἄλλους ἰχθυοὺς, τοὺς δὲ ἄλλους ἀγαθοὺς, τοὺς
 δὲ ἄλλους φρονίμους λέγειν. δημοῦκοις γὰρ
 ἐπεσι καὶ εὐχρηστοῖς χρυσέοις, ὅταν πορὶ τῆς
 δόξης δημοῦκῃς λεκτέον, καὶ τῷ τῷ τῷ
 τὸν τρόπον ἐποίησεν ὁ πᾶν αὐτὸς, ἀλλ' εἰς
 πλὴν προθέσιν ἐπιστρέψωμεν. ἐκ τριῶν ἐκεί
 νων ἂν εἰς πλὴν δόξαν πρᾶττειν, τῷ τῷ τῷ
 τριτόν, ἵνα μετὰ θανμασίας τῷ ἀνθρώπῳ
 ἢ τῷ τῷ τῷ ἡμῶν ἄξιοι κρινώμεθα, θαν
 μάττωσι δὲ κοινῶς γὰρ ἐκείνοι, ἅπαντα ἂν
 γάλα καὶ πρᾶξις ἀδοξα καταφράζονται. χωρὶς
 δὲ εὐ ἐκάστοις εἰ σωροῦσι ἀπροσδόκητα
 δῖα ἀγαθὰ. εἰς τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
 ἀνθρώποις, καὶ μεγίστοις ἐγκωμιάτῳ
 ἐπαῖνοις, εὐ οἷς οἰονταί ἐπιφανῆς καὶ εὐδὸς
 ξας ἀρετὰς δὲ ἄν. καταφρονῶσι δὲ τῷ τῷ τῷ
 ὑποφρονῶσι, εὐ οἷς οὐδὲν ἀρετῆς, οὐδὲν φρονῶσι

σεως, ουδεμ δυνάμεως ειναι η γένετα. ου γαρ
πάντων τῶν καταφρονῶσι, παρὶ ὧν κακῶς
εὐθυμῶνται. καὶ γὰρ οὐς πονηροὺς, κακῶς γε,
θενοὺς οἶονται, καὶ πρὸς τὸ πλὴν ἀδικίαν
πρὸς ἐτοίμας, τῶν οὐκ ὀλιγωροῦσι μὲν,
ἀλλὰ πρὸς τῶν κακῶς ἡγνῶνται. Διόπερ
(ὡς πρότερον εἶπον) καταφρονῶνται, οὗτοι οἱ
οὐτε αὐτοὺς, οὐτε ἑκτον ὠφελεῖσι (ὡς λέ-
γεται) ἐν οἷς οὐδεὶς πόνον, οὐδε μίαν ψα-
δὴν καὶ οὐδε μίαν ἐπιμέλειαν ὄζει. Ἰνός δὲ θαν-
μασίας ἄξιοι νομίζονται οἱ ἀρετῇ ἢ ᾧ πάν-
των λοιπῶν ὑπορέχων νομίζονται: καὶ
τὸ δὲ τῶν κακῶν, οἷς οἱ ἄλλοι οὐ ῥαδίως
ἀνίστασθαι δύνανται. καὶ γὰρ αἱ ἡδοναὶ αἱ
δωδεκάκωτα δέσποιναι, πολλάκις τὰ
μείζονα μέρη τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀνα-
στρέφουσι. καὶ ἐπειδὴ ἢ ἢ ἀλγῶν προσφέ-
ρονται, τὰ δαδία, πρὸς τὸν προτέρῳ πλεονέ-
κτονται. ὁ βίον, θάνατον, πλῆτον,
πενία ἅπαντας ἀνθρώπους μάλιστα ταράτ-
τουν. ὧν οἱ ἀμφοτέρω ὑφιλόφρονι καὶ με-
γαθύμῳ καταφρονῶσι: ἐπειδὴ μέγα τί καὶ
καλὸν πρᾶγμα προτέθηται, καὶ τοὺς ὅλους
εἰς αὐτὸ διαστρέφει, καὶ ἀρπάζει. τότε τίς
οὐκ ἂν θανμάζοι πλὴν τῆς ἀρετῆς λαμπρό-
τητα καὶ κάλλος; εἴγα καὶ αὕτη ἢ τῆς
ψυχῆς

ἔχουσιν
 καὶ φ
 λαθῶν
 τρεῖς ὡ
 στωῶν
 πρᾶγμα
 τῇ δυν
 αμείν
 μὲν ὁ
 καὶ καὶ
 κλητῆτα
 ὁδὸν ἐκ
 ἐκείνου
 δικαιοῦ
 ἀποκτα
 καὶ ὁ
 ἄρ περ
 λίας ἐσ
 γαλός ὁ
 πόμπη
 καὶ τὸ
 ἵδι, ὡς
 σιν, ὅρ
 φέρεται,
 κατέαξ
 κολοῦ

ἔχουσι, ἄδικοι νομιοθήσονται. καὶ οὐδέσσι
μὲν φυλακτῆριοις ἀσφαλιθέντες πλῆθεις
λαβηθήσονται ἀδικίας. καὶ αὐτοῖς μὲν πράτ-
τεσι ὠνευμένοις, μιθευμένοις, ἐκδιδοῦσιν,
σωαλλάτῃσιν ἢ δικαιοσύνη πρὸς τὸ τὰ
πράγματα πρὶν ἀναγκᾶ ὅτι, ἢς ποσάν-
τη δυνασεία ὅτι, ὥς δὴ πρὸς ἀνεμία καὶ
πανουργία τρέφονται, οὐκ ἂν οὐδεμία
μορὶς δὲ δικαιοσύνης διάγει δύνανται.
καὶ γὰρ ὅς αὐτῶν ἑνὸς οἱ ἅμα λήζονται
κλέπεται ἢ ἢ λάθρα ἀφαιρῆται, οὗτος εἰς
οὐδὲν ἑαυτῷ ἐν ληΐδι καταλείπει τόπον;
ἐκθνήσκει δὲ ὅς ἀρχιπαιστήτης λέγεται, εἰ μὴ
δικαίως πλὴν λαῶν μερίσει, ἥτοι ἀπὲρ αἰσῶν
ἀποκτανῆται ἢ καταλειφθήσεται. καὶ μὲν
καὶ οἱ νόμοι τῶν ληστῶν εἶναι λέγονται, οἷς
ἄν περὶ οἷον καὶ οἷς ἐμμελίοις. διὰ πλὴν τῆς
λείας ἰσοτελείας οὐ καὶ μερισμὸν, καὶ βαρ-
γυλὸς δὲ ἰλλυρικὸς ληστῆς, πορὶ οὐ, πρὸς θεο-
πόμπαν γράφεται, μεγάλας οὐσίας ἔχει.
καὶ τὰς πρὸς πλῆθος πλέονας βυρσιατῆς ληστῆς
καὶ, ὡς στραταὶ καὶ ἡγεμόνες οἱ ἡμέτεροι εἶξα-
σιν, ὅν γαίῃ λαίλι, οὗτος ὅς σοφὸς
φέρεται, ἔπαρχος ἀπὸ δὲ χθεὶς κενόληκε, καὶ
κατέαξε: καὶ πλὴν ἀγχιότητα αὐτῷ οὕτω
κεκολόβωκε, ὥς ῥάδιον τὸν πόλεμον
λοιπῆς

λοιπῆς διδόναι. ἐπειδὴ οὖν τοσαύτη δια-
καλοσώκης δαῦναις ὄσι, ὥς ἐκὼν τῆν λησῶν
εὐπορίας σκρίζει καὶ ἀνέξει, ὅσοι αὐτῆς
μὴ μετὰ τῶν νόμων, καὶ κρίσεων καὶ
δυσμοθειῶν τῆς πολιτείας μέλλειν οἰόμε-
θα; ἐμοίγε οὐ μόνον πρὸς τοῖς μῆδοις
(ὡς οὖν ἡρόδωτος λέγει) ἀλλὰ καὶ πρὸς
τοῖς ἡμετέροις προγόνοις, ἐνεκὰ τοι τῶν δια-
καλοσώων διαφυλάττειν, ἐκ παλαιῶ χρόνον, οἱ
τῆν τῶν τρόπων καλοκαγαθία ἐκοσμηθέντες
βασιλεῖς κατασαδινῶναι δοκῶνται. καὶ γὰρ
ἐν ἀρχῇ ἐπειδὴ αὐτῶν τὸ πλεονεκτήματα
χρὴς ὑπὲρ ἐκείνων, οἱ μείζονας οὐσίας ἐκτῶντο,
εἰς ἓνα ἂν τὸν τῆν ἀρετῇ λαμπρότατον συ-
νέφερον, ὅς ὅταν τοῖς ἰσότητα, τοὺς
λιπτοὺς ἐκδικοῖ ἀπὸ τῆς ἀδικίας, μεγίστας
μετὰ κατωτέρων ἴση τῆν δίκην σωθῆκεν, καὶ τὸ
αὐτὸ τῶν νόμων ἰσότητα ἦν, ὅς τοὺς βασιλεῖς
αὐτοὺς ἡ δίκη ἔχει ἐζητήθη ἴση. οὐδὲ ἄλλως
εἰν ἂν ἡ δίκη. τὸ τὸ εἰ ἀφ' ἐνὸς δικαίου καὶ ἀγα-
θὸν ἀνδρὸς ἐπετύγχανον: τὸ τὸν ἡγάπων. εἰ
δὲ μὴ σωθῆκεν, οἱ νόμοι ἐνέδυσαν, οἱ μὲν
ἀπάντων μία καὶ τῆν αὐτῇ φωνῇ ἅμ λέγου-
σιν. τοιοῦτο δὲ ἡπὶ δὴ λὸν ὄσι, πρὸς τὸ ἀρχὴν
ἐκείνας προκρίνεσθαι εἰσδέναι, ὡς πρὸς τῆς
δικαιοσύνης μεγάλῃ ἢ δόξα τοι πλήθος.
τὸ

τὸτα δὲ ῥυχθέντων ὥς τοὺς αὐτοὺς καὶ
φρονίμους νομίζουσιν, μηδὲν ἡμ, οὐδὲ ἄνθρω-
ποι, τῶτοις ἡγεμόσι, οὐκ ἐπιτυχάνειν δύ-
σασιν ἅμ νομίσαι. παντὶ μὲν οὖν τῷ ὅπῳ
μᾶρ καὶ διαφυλάττειν δικαιοσύνην δ'εἶ,
τοιοτὸ μὲν αὐτῶν διὰ ἐαυτῶν (καὶ γὰρ
ἐτέρως οὐκ ἄρ' εἶναι) τοιοτὸ δὲ διὰ τῶν τῆς
μῆς, καὶ δόξης ἀνέκτιστον. ἀλλ' ὥσπερ οὐ
μόνον τοιαῦτα ζητῶν, ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα
ἐκδιδόναι τῷ ὅπῳ ὅτι, ὅς σωεχὲς δια-
πάνας χορηγήσει, οὐδὲ μόνον ἀναγκαίως,
ἀλλὰ καὶ ἐλευθερίως, οὕτω τῶν δόξαν μετὰ
λόγον ζητῶν ἐκδιδόναι ἅμ προσήκει. καὶ περὶ
παγκάλως ὁ σωκράτης τάττει τῶν δόξων
ἐγγυτάτῳ, καὶ ὥσπερ μεθοδικὸν
τῷ ὅπῳ εἶναι ἔφη, εἰ οἶτο τις νομίζουσιν βδ-
λεται, τοιοτὸν ἅμ πράττειται, τοιοῦτον ἔσοιτο.
καὶ εἰ ἄνθρωποι προσπρήματι καὶ ἐν τῷ τὸν λό-
γον οὐ μόνον πρῶτον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πῶπι, βί-
βας δόξης ἔαμ ἐπιτυχάνειν δυνάσιν νο-
μίζονται, μέγα ἀμαρτάνουσι, ἀληθινὴν μὲν
ἢ δόξαν ῥίζας ἔχει καὶ ἀπγίνεται: προσ-
ποιήματα δ' ἅπαντα ταχὺ ὥσπερ ἀνθήλια
ἐκπύει. οὕτω προσωοίκοιτο εἶναι ἅμ δύναι-
το χερόνιον. πολλοὶ μαρτυρεῖς εἰσι, κατ' ἅμα
φόπερα, ἀλλὰ βραχύτητον ἔνεκα, ἐνὶ οἴκῳ
ἀρεσας

ἀρεοῦσόμεθα. Ἰδέσθω ἡράκλειος τοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν, ἐπὶ τοσούτοις ἐπαινεθῆσεται ἕως ἄρτι
μνημοσύνη τῇ πραγμάτων ῥωμαίων ἀρ-
μείνῃ. ἀλλὰ ἡοὶ αὐτοῖς οὐτε ζῶντες ἀπὸ τῆς
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπαινεῖντο, καὶ νεκροὶ οὐτε
ἀριθμὸν δικαίως λαγχάνουσι καταμύων. δι-
οὐρ ἀληθινῆς τῆς δικαιοσύνης χρηθώσαν κα-
θήκονσι : ἃ δὲ ὅτι, λέλειπται ἐν βίβλῳ τῇ πρῶ-
τῇ. ἀλλ' ἵνα ῥᾶτα οἱ ἐσμὲν, τοιοῦτοι εἶναι
δόξωμεν (ἐν ἡ ἐν τῷ τῷ αὐτῷ μεγάλῃ δὲ
ναμὶς ὅτι, ἵνα τοιοῦτοι οἱ νομίζονται βυλῶ-
μεθα ὡς ἐμὲ) ὅμως πρὸς τῷ, πρῶτον λέμα-
τά ἵνα δίδωται δὲ. καὶ γὰρ εἰς ἐκ τῆς
νέων παίδων, ευκαιρίαν ἐπιφανείας καὶ εὖ-
κλείας ληφθῆσιν ἔχει. ἢ τοι πρὸς τῷ πατρὶ, (ὅ, ἡ σοὶ ἐκ κίερον συμβαίνει ἐκείναι νομίζω)
ἢ τῇ αἰσῇ καὶ τύχῃ ἡνί, εἰς τῷ, τῇ ἀπάν-
των ὀφθαλμοὶ ἀπὸ βλέποντι, καὶ ἐν αὐτῷ
ὅ, ἡ πρὸς τῇ, ὡς οὐ διάγει σκοπεῖται. καὶ
ὡς ἐν τῷ ἐμφανῇ διατρέχει, ὡς οὐδὲν
οὐτε ἔπειτα, οὐτε ἔργον αὐτοὶ ἀφανὲς εἶναι
δύναται. ὡς δὲ πρὸς τῇ ἡλικίᾳ, διὰ ταπεινότη-
την, καὶ σκοτίαν, ἐν τῇ ἀνθρώπων ἀγνώ-
σία διατρέχει, οὗτοι ἐπειδὴ πρῶτον ἐκ τῆς
ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡλθοι, μεγάλα σκοπεῖν καὶ εἰς
ταῦτα ὁρῶντες ὡς οὐδὲν συμπεράτην ὀφεί-
λουν

ἡ δὲ
ταύτη
πρὸς
ἐν τῷ
δύναται
νομίζονται
τοιοῦτοι
λεμμάτων
ἐκ τῆς
ἐμφανείας
καὶ εὖ-
κλείας
ληφθῆσιν
ἔχει
ἢ τοι
πρὸς τῷ
πατρὶ
ἢ τῇ
αἰσῇ
καὶ
τύχῃ
ἡνί
εἰς
τῷ
ἀπάν-
των
ὀφθαλ-
μοὶ
ἀπὸ
βλέπον-
τι
καὶ
ἐν
αὐτῷ
ὅ, ἡ
πρὸς
τῇ
ἡλικίᾳ
διὰ
ταπει-
νότη-
την
καὶ
σκοτί-
αν
ἐν
τῇ
ἀνθρώ-
πων
ἀγνώ-
σία
διατρέ-
χει
οὗτοι
ἐπειδὴ
πρῶτον
ἐκ
τῆς
ἐφ' ἡ-
μῶν
δὲ
ἡλθοι
μεγά-
λα
σκοπεῖν
καὶ
εἰς
ταῦτα
ὁρῶν-
τες
ὡς
οὐδὲν
συμπε-
ράτην
ὀφεί-
λουν

λασιμ, ὅ, ἡ ποσότης βεβαιοτέρως νῶ ποίησαι
σι, ὅ, ἡ οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι οὐ φθονῶσι
ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ταύτῃ
παρδάζουσι. πρῶτον οὖν ὅτι τῷ νέῳ εἰς δό-
ξαν ἐγκώμιον, εἰ ἂν ἐκ πλεμικῆς ζητεῖται
διώκειτο. ἐν ἧ ἡ πολλοὶ πρὸς ἡμετέροις προγό-
νοις ἐφέλαμψαν, αἱ γὰρ χειρὸν ἐπολεμῆ-
το. σὺ δ' ἡ ἡλικία ἐνέπεισεμ εἰς τὸν τὸν πό-
λεμον, οὐ μὲν ἔπεσον μέγας, πανουργίας πολὺ
εἶχεμ. ἔπεσον δὲ εὐδαιμονίας ὀλίγον, ἐν ᾧ
ὅμως πολέμῳ ἐπέδῃ σε πομπῆς, τῷ τάγ-
μα ἑτέρῳ ἐφέσκησεμ, μεγάλῳ ἐπαύει, καὶ πα-
ρὰ φροῦδατος ἀνδρός, καὶ πρὸς τῆς στρατῶν, ἐτύγ-
χανες, τῷ ἱππιεύῃ, τοξεύῃ, ἅπαντα στρατεύει,
κῶ πόνῳ ὑπομνήν. ἀλλὰ μὲν ἐπιτυχανός
μύον πρᾶγμα μετὰ τῆς πολιτείας σωέπει-
σεμ. ἐμοὶ δ' οὐτὶ δ' λόγος ἀνιδέχθη, οὐ πρὶ
σὺ μόνον ἀλλὰ πρὶ γῆρας ἔ' ὅλα. Διὸς πρὶ ταῦ-
τα, ἃ ὑπόλοιπ' ὅτι ἐπιχρῶμεν. ὥσπερ οὖν
ἐν λοιποῖς πράγμασι, πολλῶν μείζον' ὅτι, τὰ
τῆς ψυχῆς ἔργα, ἢ τὰ τοῦ σώματος: οὕτω
ταῦτα τὰ πράγματα, ἃ φύσιν καὶ λόγῳ
διόκωμεν, μείζον' ὅτι ἢ ἐκείνων, ἃ τῇ
ρώμῃ σωέχονται. πρῶτον οὖν ἐγκώμιον
ὀρμῆται πρὸς τῆς κοσμιότητος. ταῦτο μὲν
ἐνσεβείας πρὶ τὸς γονεῖς, τὸ δὲ πρὸς τῆς
τῶν

τοὺς ἑαυτοὶ ἐνωίαν. ῥᾶσα δὲ εἰς βέλυσον
μέρῳ γινώσκονται οἱ ἔφηβοι, οἱ εἰς ἐπι-
φανῆς καὶ σοφούς ἄνδρας εὔτε τῇ πολιτείᾳ
συμβουλευόντας εἰσέχονται, μεθ' ὧν ἐ-
συνιέουσιν εἰσὶ, δόξαν πρὶν ἔχειν θεὸν δῆμον,
αὐτοῖς μέλλειν ὁμοίους, οὐκ ἑαυτοῖς πρὸς τὸ
μιμῆσθαι ἐπέλεγον. παθλὶς ῥητορίᾳ ἐφη-
βίαν εἰς πλὴν τῆς ἀκακίας καὶ δικασικῆς
ἐπιστήμης δόκησιν, παθλὶς τὴν ματὶς ἐγ-
κωμιάζει οἱ οἰκίαν. καὶ γὰρ λικίνιθ' ὁ
κράσθ', ἐν ἧρι τῆς ὥρας ὧν, ἄλλοθεν οὐδ' α-
μύθεν ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀλίγῳ, ὅσα βα-
λομυνοῖς ἦν, ἐκ τῆς ἀναιρέσεως πλὴν γραφῶν
πλὴν ἐπιφανῆς πορίγινεται. ἐκ πρώτης γὰρ
ἡλικίας οἱ ἡσκῶντο, πρώτως ἔχον ἐιώθασιν,
ὥς πορὶ τῆς Δημοσθένους ἀναγινώσκουσαν.
καὶ τούτῃ τῇ ἡλικίᾳ, λικίνιθ' κράσθ'
ἔδειξεν ἑαυτὸν, τοιοῦτον ἐν τῇ δικαστηρίᾳ βέλ-
υσαν ἡδὴ προμελετησάμενον ποιῆναι: ὅτι καὶ
μετ' ἐπαύσεσθ' οἱκοι πρὸς ἑαυτοὺς εἶναι ἐδωκέ-
ναι. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος λόγος τῷ ὅπῳ δύσ-
σός ἐστιν, καὶ ἐν θεῷ μὲν ὅτι διαλογισμός,
ἐν θεῷ δὲ ἀντιμάχῃσις. φανερὸν ὅτι, ὅτι ἡ
τοιοῦτος λόγος, ἀντιμάχῃσις, μάλα διασημῆς, καὶ
εἰς δόξαν μείζονα δυνάμιν ἔχει. αὐτὴ γὰρ
ἔστιν, ἢ ῥητορικῶν λέγομεν, ἀλλ' ὁμως
χαλε-

χαλεπὸν
παρ' ἑσ-
το λόγ-
καὶ καὶ
ἀντιπα-
γόνος πρ-
μοτάτω
ἐπαρ-
πλὴν δὲ
ἑωυ λόγ-
ρίαν
φίεται
ἡγία δὲ
τοιοῦτος
ἀκούσας
πλὴν,
λόγος μ-
νότις ὅτι
καὶ τῷ
ἐφ' ὅτι
παρ' ἡ-
καὶ πλ-
πρὸς τῆς
λέγειν
δυνάμιν
λόγος.

χαλιπρὴν λέγειν ὅτι, ὅσοι τὸς ἡν' ἀνθρώ-
πων νῦν, σωσάλλ' ἢ ἡ ἐνπροσηγορία, καὶ
τοῦ λόγου ἐνπρέπεια. ἀναφάρονται ἐπὶ σο-
λαὶ καὶ τοῦ εὐλίπτου εἰς ἀλέξανδρον, καὶ
ἀνδράποδον πρὸς κάσσανδρον, καὶ ἀνδ-
ρόν πρὸς εὐλίπτον, τριῶν ἀνδρῶν φρονι-
μωτάτων (ἔντω γὰρ εἰλήφωμεν) αἷς
ἐπαγγέλονται, ὥς ἐ λόγῳ τοῦ ἐνῶ, τὰς το-
πλήθους διανοίας, εἰς ἐνῶσιον ὁτρώειν, καὶ
ἐνῶ λόγῳ τὸς σφαλῶτας τοῦ προσεπῆρ.
δέλεται. ὅς δ' ἐν πλήθει μετὰ δεινότητι
φέρειται λόγῳ, οὗτοῦ πρὸς ἄλλας ἀπασαν
ὁτρώει δ' ὅξω, μέγας μὲν θαυμασμός ἐστι,
τοῦ ἐνπόρου καὶ σόφως λέγοντο, ὅν οἱ
ἀκρόντες, καταμανθάνειν καὶ σοφίζεσθαι
πλείω, ἡν' λοιπῶν λογίζονται. εἰ δ' ἐν
λόγῳ μιχθεῖσα μετὰ κοσμιότητι ἡ σεμ-
νότης ὅτι. οὐδὲν θαυμαστότερον γίνεσθαι δύ-
ναιται, καὶ ποσὸν μᾶλλον, εἰ ταῦτα ἐν
νῦν ὅτι. ἀλλ' ἐπειδὴ πλείω ἡν' πραγμά-
των γῆν ὅτι, ἃ πῶν ἡκτορικῶν ἐπιθυμῶν,
καὶ πρὸς ἡν' ἡμετέρας πολιτείας νέοι, καὶ
πρὸς τοῖς κριταῖς, καὶ πρὸς ταῖς βασιλῆς, τοῦ
λέγειν μέγιστον ἐπαῖνον ἔτυχον: μέγιστον
θαυμασμόν ἐν κρίσει ὅτι, ὡς δυασός ἐστι
λόγῳ. καὶ γὰρ ὅς ἀπολογίας καὶ κατὰ

D

γορίας

χορίας σωέσκηρ. ὡρ κᾶρ ἐπαινόπρεός ὅστις
ἁπολογία, ὅμως καὶ αἰτία ἐνδοκίμοι
πολλάκις ὅστις. εἶπορ ὀλίγω πρότερον πορὶ
τοῦ κρέατος. τὸ αὐτὸ νέοι ὡρ ἐποίησε μάρκου
ὁ ἀντώνιος, καὶ πῶς τοῦ σελπιτίου, ἐν τῷ
λέγειν δεινότητα τὸ αἶμα. ἐκλαμπρότερον
ἐποίησε: ἐπεὶ δὲ σασιαῖκόν καὶ ἄκρην
πολίτην, γαῖον νορβανὸν εἰς κρίσιν ἐκάλεσ-
σεν. ἀλλὰ τοῦτο δὴ πρὸς πολλάκις μιμητὸν,
καὶ οὐδέποτε εἰ μὴ ἦτοι τῆς πολιτείας ἕνεκα,
οἶον δύο λόκκοι, ἢ ἁπολογία, ὡς οὐ
ἡμεῖς ὑπὲρ σικελῶν καὶ σάρδων ὑπὲρ μάρκου
ἔλθετε ὁ ἰδλίος καῖσαρ. καὶ ἐν τῷ κα-
τηγορῆν τοῦ μαυλίου ἐγνωρίσθη τοῦ λικνίου
φυσίᾳ ἐπιμέλεια. ἅπαξ οὖν ἢ δὴ πρὸς οὐ πολ-
λάκις. εἰ δὲ ὅστις, οὐ τοῦτο πολλάκις περι-
τῆς πολιτείας τοῦτο καθήκοντ' ὁ δὲ ὅπως, ὡς
πράξις ἐπὶ τῷ ἐχθρῷ αὐτοῦ ἐκδικῆν,
ὅ, ἐπὶ μαῦν οὐ δὲ, μέτρον ὅμως παρῆν.
ὡς μὲν μὲν ἀνδρῶν καὶ ἦτοι μάλλον ἢ κί-
σα δοκῆ, κίνδυνον τῆς κεφαλῆς προσ-
φέρειν τοῖς πολλοῖς. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ
κίνδυνον, τῷ ἐκείνῳ ὅστις, τὸ δὲ ὑπαρῶν
εἰς φήμην συμπράττειν, ὡς βιλαίτιος
καλῆ. ὅ, ὡς σωέσθαι μάρκου βράδην, προσ-
σκηγοῖαν ἀπὸ φερτάτου τοῦ γένους ἔχοντα
ἐκείνους

ἐκείνῳ ἡψ, ὅς τῃς δίκης μάλισα ἔμπει-
ρα ἦν. καὶ τοιοῦτο οὐκ ἐστὶ καθήκοντο
τὸ ἐπαγγελμα ἐπιμιλῶς τηρεῖται, μή-
τινα μὴ πώποτε ἀνακομῇ εἰς πλὴν τῆς κεφαλ-
λῆς κρίσειν καλῆς. τοιοῦτο γὰρ ἀντὶ τῆς
ἀνομίας γίνεσθαι μόλις δύνανται. καὶ
γὰρ τί μᾶλλον ἀπειλάνδρω πόρ ὅστις, ἢ
πλὴν ῥητορικῶν, πλὴν ἀπὸ τῆς φύσεως εἰς σω-
τηρίαν ἢ ἄνδρῳ πωρ δομῶν, εἰς τὸν
ἢ ἄγαθῶν λοιμὸν καὶ ἀλιτήριον δια-
σφύειν; οὐδὲ ὅμως ὥσπερ ἐκείνο φεύγειν
δεῖ, τοιοῦτο ἔχειν ὡς διαισιν δαμονία ἐναν-
τίον ὅστις προσήκει: ὑπερὲς κακῶν πότε καὶ
πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν ἀπολογεῖσθαι. δεῖλα
τοιοῦτο τὸ πλεονέκτημα, πᾶσι καὶ σωθήσεται, καὶ
φύξει ἀνθρωπότης. κριτοὶ μὲν ὅστις ἀεὶ ἐν
γυφάει, τοῦ ἀληθεῖ ἀκολουθεῖν: τοιοῦτο δὲ
σωτηρίας ἔσθ' ὅτι ὑπὲρ ὁμολογεῖται.
καὶ εἰ ἡτοῖον ἀληθεῖς ἔσται, ἀπολογεῖται,
ὅτι γυφάει ἄλλως τε, καὶ ἐπεὶ δὴ πόρι-
τῃς φιλοσοφίας ἐγχαίρει, οὐκ ὅρ ἐτόλμη-
σαι. εἰ μὴ τὰυτὸ ἤρεσε τοῦ σιμνοτάτου
ἢ σοικῶν παναίτιον. μάλισα δὲ καὶ ἢ
δόξα, καὶ χάρις, ὑπὲρ ἢ ἀπολογισμῶν ζητεῖ-
ται, καὶ τοιοῦτο μᾶλλον, εἴητε συμβαίνει,

THE

τῆς εὐδρυγείας σωκθεῖα ἐτοιμότεροι ἔσονται
 καὶ ἀσκητότεροι πρὸς τὸ τὸς πρὸ ἄλλας
 εὐδρυγεῖσθαι. παγκάλως ἐν ζῆνι ἐπισολῇ ἀλέ-
 ξανδρον ἡὸρ αἰῶνται ὁ εὐλιππῶ, ὅτι διὰ
 πλὴν δόσιμ, πλὴν ἡὸ μακροδόνων ἔωοιαν ἄρ
 δηρῶται, τί δὲ κακὸν φησιν, εἰς ταύτην πλὴν
 τῇ λόγῳ ἐλπίδα, ἡγάγε, ἵνα τὸ τὸς σοὶ
 πῶς μετὰ νομίζης, ὅτι διὰ χημάτων
 ἀπολωλέκης; ἢ τοιοτὸν σὺ πράττης, ἵνα οἱ
 μακρόνους οὐ σε βασιλέα αὐτῶν, ἀλλὰ δε-
 ράποντα, καὶ δοτῆρα οἰωνται; οὐ τί ῥυπα-
 ρότερον τοῦ βασιλεῖ; ἄμεινον καὶ μὴν, ὅτι
 δόσιμ, ἀπόλοιαν εἶναι λέγει, γίνεται γὰρ
 χείρων ὅς ἐϊληφε, καὶ πρὸς τὸ ταυτ' αἰ-
 προσδοκᾷ ἐτοιμότερον. τοιοτὸν ἐκείνῳ τοῦ
 ἡὸ ἐγχαψί, ἀλλὰ ταύτην διδασχλὴν ἄρ οἰώ-
 μεθα τοῖς ἄπασιν ἀναγκαῖαν εἶναι. Διότι
 τοιοτὸ παντελῶς φανερὸν ὅτι, ὅτι ἐκείνῳ ἢ
 ἔωοιαν ἢ ὑπὲρ τοῦ ἔργου καὶ τῆς φιλοπονίας
 σωέχεται, καλλίωντε ὅτι καὶ πορρωτέρω
 κατατείνει, καὶ τοῖς πλείοσι λυσιτελεῖ
 δύναιται. ἔνιοτε ὅμως δοτέον, οὐδὲ τοιοτὸ
 τῆς εὐνοίας ἡὸ παντάπασιν ἀπωθεῖσθαι
 δεῖ. καὶ πολλὰς ἀξιοπίστοις ἀνθρώποις καὶ
 θεομύθοις, ἐκ τῆς οὐσίας ἡμῶν διδόναι δεῖ,
 ἀλλ' ἐπιμελῶς καὶ μετρίως. πολλοὶ γὰρ
 πλὴν

χαρῆς, καὶ
 καὶ τῶν
 λαῶν καὶ
 πρὸς ἅμα
 αὐτῶν, ἡ
 ἐλπίς
 τῶν, ἡ
 σὺν τοῖς
 κοίταις, ὁ
 γὰρ
 ἵπτοι τοῖς
 καὶ
 νοῦν
 μάταιον
 λυγρὸν
 ὅσον
 περὶ
 πᾶσι
 τοῖς
 τοῖς
 καὶ
 ἀριστοῖς
 ἀποδοκί
 λώματι
 διέλθον
 ἄλλοι

Χάρις, καὶ δαῖτας, καὶ μαχητῶν τάξεις,
καὶ τῶν ἀγώνων καὶ θηρῶν δαπάναις, πολλὰ
λὰ χημάτων ἀναλίσκῃσι, εἰς ταῦτα τὰ
πράγματ', ὧν μνημοσύνην, ἥτοι βραχέως
αὖ, ἢ παντελῶς οὐδὲμίαν καταλείψουσι.
ἐλευθέριοι δὲ λέγονται, οἱ γὰρ οὐσίαις αὐ-
τῶν, ἥτοι τὰς αἰχμαλώτους, ἀπὸ τῶν λη-
στῶν λύουσιν, ἢ τῶν θείων ἐνεκα τὸν χαλ-
κόν, ἀλλότριον ὑποδέχονται, ἢ ἐν τῶν θυ-
γατέρων ἐκδόσει λυσιπέλουσιν, ἢ βοηθῶσιν,
ἥτοι ἐν τοῖς τὰ χημάτα ζητῶν, ἥτοι ἄξιον.
θαυμάζω οὖν τί εἰς πῶν τοι θεοφράσας διά-
νοιαν ἦλθε, ἐν αὐτῇ τῇ βίβλῳ ἢν πορὶ χη-
μάτων ἐγγραφει: ἐν ἣ τὰ πολλὰ παγκά-
λως, ἀλλὰ τοῦ ἀτόπως. εὐποροῦ γὰρ
ὄζειν, ἐν τοῖς ἐγκωμιάζουσιν πῶν μεγαλοπρε-
πειαν καὶ δεινότητων δόσεων: καὶ τούτων δα-
πάνων δώαμι, τῶν οὐσιῶν κατὰ οἶ-
ται. ἐμοὶ δὲ αὐτὸς ἐλευθεριότητι κατὰ
τῆς, ἥς πρὸς εἴγματα οὐ πρὸς ἔτηκα, πρὸς
καὶ μείζων δοκῇ, καὶ βεβαιόπερι. ὅσα δὲ οἱ
ἀριστοτέλεις διανοήσαντες καὶ ἀληθεύουσιν, ἡμᾶς
ἀπὸ δοκιμάζει. τὰς ταῦτα τῶν χημάτων ἀνα-
λώματα οὐ θαυμάζοντας, ἀλλ' εἰς τὸ πλεονέ-
θειν γίνεσθαι. καὶ μὲν αὐτοὶ οἱ πρὸς τῶν ἐχ-
θρῶν περιόχονται, εἰ ἂν πῶν τῶν ὑδάτος ἐξέλ-
χαι.

μνᾶ ὠνέσθης βιάζονται, τὸ πρῶτον ἀκῆρ
ἄπισον ἡμῖν δοκεῖν, καὶ ἅπαντας θαυμά-
ζον, ἀλλ' ἐπειδὴ προσέχουσι, τῇ ἀνάγκῃ ἄμ-
συγχωρήσασιν. ἐν ταύταις ταῖς μεγάλαις
ζημίαις, καὶ ἀμέτροις δαπάναις μέγα οὐδὲν
ἡμᾶς δαυμάζον. ἐπειδὴ ἄλλως τε, οὔτε τῇ
ἀνάγκῃ βοηθεῖται, οὔτε τὸ ἀξίωμα ἀυξάνε-
ται. καὶ ταυτὸ τὸ τοῦ πλήθους δέλεητρον, εἰς
μικρόν καὶ ὀλίγον μὲν χροῖον. καὶ τοιοῦτον
τοῦ κρυφτάτου νόου, ἐν ᾧ ὅμως αὐτῷ, ἅμα
μετὰ κόρου καὶ πλησμονῆς ἢ τῆς ἡδονῆς
μνημοσύνη ἀποθνήσκει. κατὰ μοῖραν οὖν
συνάλλεγεται, ταῦτα τοῖς παιδίοις, καὶ γί-
ναιξιν, καὶ δούλοις καὶ ἡνῶν δούλων ὅμοιος
παθέσι ἐλευθέρων ἀρετὰ εἶναι, τοῦ σεμνῶ-
δὲ ἀνδρώπων, καὶ ταῦτα ἃ γίνεται, κατ'
ἀληθινὴν κρίσιν σκεπτομένην εὐδαμῶς
ἀρετῆς δυνάμεως, καὶ τοὶ καθ' αὐτὰν ἐν
ἡμετέρας τῇ πόλει γεγενημέναι, ἥδη τοῖς
ἀγαθοῖς χρόνοις, ὡς ἢ ἡνῶν ἀσυννομιῶν λαμο-
πρότης, πρὸς ἡνῶν βελτίων ἀνδρῶν αὐτῆς.
Θυκῶν παρὰ τοῦ κράτους ὅς ἐπωνομασθὲς
παρὰ τοῖς, ταῖς δυνάμεσι, τῆς ἀσυννομίας
μεγίστη τάξις ἐχρήσθη. καὶ ὀλίγω μετὰ ταῦ-
τα, λικίνιον κράτος, μετὰ ἡνῶν ἀνδρώπων
μνηστειώτατος, κύντες μυστίς, λίαν μεγαλο-

πρεπῆ

πρεπῆ
κλάυθ
ἐπιδο
καὶ
καὶ
τέρας
πρὸς
σὺν
ἐμοῖς
πρὸς
μαρτύ
ἀσυννο
ἀπὸ τοῦ
τῶν
ἐμοῖς
ζοῖται
ἡνῶν
πρὸς
ἡνῶν
ἐπὶ τοῦ
δυνάμ
ὅντι
τοῦ
μέγισ
λαμο
μῶν

πρεπεί ἀσωομίᾳ ἐχρήσατο. ἔπειτα καὶ ὁ
 κλάυδιος, τοῦ ἀππίου υἱός, καὶ οἱ πολλοὶ
 ὀπίθην λάκκοι, ὁρτένσιος, συλλὰς
 καὶ, ἀπάντων μὲν ὁ παύλιος λέντας
 λέντας ἐμὲ ὑπάρχει οὐτος ἐκράτησε ἡνὶ πρὸς
 τέρων, αὐτῷ δὲ ὁ σκαῦρος ἠκολούθησε. λαμ-
 πρόταται δὲ ἡμετέρους τοῦ ἡμπίου, αἱ δὲ
 σεις, δεύτερον ὑπατεύοντες: ἐν οἷς πᾶσι τι
 ἐμοὶ ἀρέσκει βλέπεις. διαφεύγει ὅμως πλὴν
 τῆς πλεονεξίας ὑπόνοιαν δὲ. καὶ γὰρ τοῦ
 μαμέρκου, ἀνθρώπου τοῦ πλεσιότατου, ἡ τῆς
 ἀσωομίας πρᾶξις, πλὴν τῆς ὑπακίσεως
 ἀνάλυσιν προσώγει. Διόπερ ὁ παῖς αὐ-
 τῷ ἐκ τοῦ δήμου, ἡνὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν
 ἐμὲ ἐπιθυμούντων, ὅμως μὲν τοὶ δοκιμα-
 ζόντων, πρὶν δὲ: μόνον ἐκ τῆς διωάμεως
 ὡς ὁ ἡμεῖς οἱ αὐτοὶ ἐποιήσαμεν. καὶ εἶπο-
 τε πρᾶγμα ἡμεῖς, ἡτοι χρησιμώτερον τῇ
 ἡνὶ χρημάτων ἀποβολῇ ζητεῖται, οἷον τοῦ
 ὀρέσι νεωστὶ τὰ δὲ πρὶν ἐν τοῖς τριβείοις, τῷ τῆς
 δεκάτης ὀνόμαϊ μεγάλῳ ἡμῶν πρῶτον.
 οὐτε μάγκω δὴ πρὸς σὴν ὄνειδος ἐνομίσα-
 το, ὅτι ἐν σιτοδείᾳ, τῷ δήμῳ δι' ἀσάριον τὸ
 μέτρον ἐπώλησεν. μέγας γὰρ ἂν πα-
 λαῖς φθόνος, οὐτε ζημία ἀχρεῶς ὅτε ἀσυνό-
 μος ἦν, οὐτε μεγίστη ἐαυτὸν ἀπάλλαξεν.

ἀλλὰ τοιοῦτον ἄρτι ἡμέτερον τὸν μίλωνα ἐγκω-
μιάζει μέγα, ὅ,τι μαχίμωρ τῆς πρλιπείας
ἐνεκα ὠνηθέντων, ἢ διὰ πλὴν ἡμετέραν σω-
τηρίαν σωείχεται: οἷς ἀπάσας τοι παθλίς
κλοδίς πρᾶσκεινὰς, καὶ τῆς διανοίας πα-
ραφορὰς ἐκώλυσεν. αἰτία δὲ τῆς δόσεως ἦτοι
ἀνάγκη ὅστις, ἢ χρησίμῳ, τῆς δὲ μετρίότη-
τος τρόπῳ ἐν πᾶσι βέλτερός ἐστι. λικίνι-
ος δὲ πρὸς ἐλπίπῳ τοι κύντερος φαβίς ἦος.
ὁ τῆς μεγίστης φύσεως, ἀνὴρ, καὶ ὁ ὑπὲρ τὸν
κατάλογον, γαυριᾶν ἔιωθε, τοι δῶρ ἄντι
τῶν ἀπάντων, ἃ ἔχοιτο ἄρ φέρτατα πετυ-
χηκέναι. ταυτὸ ὁ κοτῆς κερῖον ἔφη, καὶ ἡμῖν
παρὶ τούτου, ὅπως οὖν ἔξει καυχᾶσθαι.
καὶ γὰρ πρὸς τὸ τῶν ἡμῶν μέγεθος, ὧν
διὰ πασῶν χειροτονιῶν ἐτύχομεν, ἡμετέρω
γε τοῦ ἔτε (ὅ,τι ἄρ οὐδενὶ αὐτῶν σωέειν
οὐκ ἔδωκεν ὠνόμασθα) ἢ δὲ πρὸς τῆς ἀσωομίας
δαπάνη μικρὰ ἦν, καὶ μὲν καὶ ταῦτα τὰ
ἀναλώματα ἀμείνω ἐστὶ, τίχην, πορθμοὶ τῶν
ὑδάτων πρῆσαι, τὰ ναυτικά, καὶ ἅπαντ' ἃ
εἰς πλὴν τῆς πολιτείας χρειᾶν πρᾶττειν. καὶ
πορὶ ὅ,τι πρὸς καὶ ὡσπερ εἰς χεῖρα ἐδόθη,
ἡδίων ὅστις. ὅμως τὰ δὲ εἰς ὑστέρον τὰ θεία
πρᾶ, ναοὶ νέοι, προπύλαια, χαρίεσσερά ἐστι.
ἀμείνετον ἐπιζυμῶ διὰ πομπήιον, ἀλλὰ

σοφώτατοι οὐ δοκιμάζουσιν, ὥς καὶ ὁ πᾶς
ναὺς, ὃς πρὸς τὰς ταύτας τὰς βίβλους
ἠκολούθησα, οὐχ ἡμεῶν οὐσα. καὶ φαλκ
ρεῦς ὁ δὴμήτριος, ὅς πορικλέα τὸν τῆς
ἐλλάδος ἄρχοντα, αἰνῶνται, ὅτι ποσαῦτα
χρίματα εἰς ἐνδοξὰ ἐκείνα προπύλαια σωή
νευκε. ἀλλὰ πορὶ τοῖς γῆρας ὅλῃ, ἐν ταύ
ταις βίβλοις, ὅς πορὶ τῆς πολιτείας ἔγρα
ψα, ἐπιμελῶς διελέχθη ὅλῃ ὅσον τῷ
τοῦτο δόσεω ὁ λόγος, ἐν τῷ γῆρας
καὶ ὅς, τῷ καὶ ὡς ἀναγκαῖον, καὶ ὅμως
αὐτὸν, καὶ εἰς δὴ αὐτὸν ἀνάφορον, καὶ ἡ
πλὴν μετρίότητα μετρήσῃ δὲ. ἐν ἐκείνῳ δὲ
ἐτέρῳ τῷ διδόναι τῷ γῆρας, ὅς ἂν τῆς
ἐλευθεριότητος ὁρμῆται, οὐχ ἀπλοῖκῶς,
καθ' ἓνα τρόπον ἐν διαφόροις πράγμασι
διάκεισθαι ὀφείλομεν: ἄλλῃ μὲν ἐκείνῳ
αἰτία, ὅς, ὅς ἂν τῆς συμφορᾶς δλίβε
ται; ἄλλῃ δὲ ἐκείνῳ ὅς πράγματι ἄμενω
ρητῇ, μηδενὸς αὐτῇ τῷ πράγματι
νοσῶντι. ἐτοιμόπερα ἡ ἐνδρυσία πρὸς
τοὺς ταλαιπώρους εἶναι ὀφείλει, εἰ μὴ
ἴσως τῆς ταλαιπωρίας ἔσονται ἄξιοι.
τοῖς ἐκείνοις ὅμως οἱ βοηθεῖσθαι βόλουν
τοῦ ἄν, μὴ ἵνα μὴ ἀτυχῶσι ἀλλ' ἵνα
εἰ τὸν ἀνώτερον τόπον ἀναβαίνωσι.

παμ

πάντα πασιρ σπουδᾶ πειρῶν, ὀφείλομεν.
ἀλλ' ἐν τῷ προαιρεῖσθαι τὰς ἰκανὰς, κρείσσιν
καὶ ἐπιμέλειαν παρέχειν δεῖ. καὶ γὰρ
παγκάλως ὁ ἐννιὸς λέγει, τὰς ἀγαθοποιίας
τὰς κακῶς ἐκ διδομυίας κακοποιίας εἶναι
λογίζομαι. ὅ, δὲ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ χα-
ρίειν ἀνδρὶ ἀνατίθεται, ἐν τῷ τὰ μὲν
δὲ αὐτῷ, τὰ δὲ ἐκ λοιπῶν καρπὸς ὄσιν.
ἀνηρημυίας γὰρ τῆς προπαιδείας, ἢ ἐλθού-
σιότης χαριεσάτη ὄσιν, ἀνθ' ὧν αὐτῶν πᾶσι
δαιόπερον οἱ πλεῖστοι ἀνδρῶν, ὅ, ἢ φερτάτα
τοῖς ἐκάστῳ ἀγαθωσύνῃ, κοινὴ τῇ ἀπάντων
ὄσιν καταφυγὴ. πᾶσι δ' ἀρετῶν ἐπιμελιῶν
δεῖ, ὅπως τοιάυτα ἐυδυσχεύειν, ὡς πλεί-
στοις ἐυδυσχεύειν, ὧν παιδίοις καὶ ἀπο-
γόνιοις προσδίδωται ἢ μνημοσύνη, ἵνα τὰ
τοῖς ἀχαρίστοις εἶναι μὴ ἔξῃ. πάντες γὰρ
τὰς τῆς ἐυδυσχεύειν ἀμνημονίας δι' ἀνδρωποι-
μισθῶν, καὶ ταῦτ' αὖτ' αὖτ' ἀδικίαν, ἢ ἐν τῷ
ἀποπλήθειν τῶν ἐλθούσιότητων γίνεσθαι
εἰωθεῖ, ἑαυτοῖς καὶ γίνεσθαι νομίζουσι, καὶ
ποιοῦντα, κοινὴ τῇ πεινιχῶν ἐχθρόν
οἶοντα. καὶ μὲν αὖτ' ἢ εἰωσία, καὶ τῇ πρᾶ-
σι πλείονος χηρίσιμός ὄσιν, ἢ ἀχμαλώτους ἀπὸ
τῆς δουλείας δὲ ἀναγράφεται, καὶ τὰς μικρο-
τίστοις πλεονεξίᾳ, ὅ, ἢ ἀχμαλώτων, πρὸς τοῖς ἡμῶν
τέστοις

τῶν
κρείσσιν
γινώσκ
συνεχ
ἢ μὲν
ὄσιν
τοῖς
παιδίοις
ἀπογόνιοις
προσδίδωται
ἢ μνημοσύνη
ἵνα τὰ
τοῖς ἀχαρίστοις
εἶναι μὴ ἔξῃ
πάντες γὰρ
τὰς τῆς ἐυδυσχεύειν
ἀμνημονίας
δι' ἀνδρωποι-
μισθῶν
καὶ ταῦτ' αὖτ' αὖτ'
ἀδικίαν
ἢ ἐν τῷ
ἀποπλήθειν
τῶν ἐλθούσιότητων
γίνεσθαι
εἰωθεῖ
ἑαυτοῖς
καὶ γίνεσθαι
νομίζουσι
καὶ
ποιοῦντα
κοινὴ τῇ
πεινιχῶν
ἐχθρόν
οἶοντα
καὶ μὲν
αὖτ' ἢ
εἰωσία
καὶ τῇ
πρᾶσι
πλείονος
κηρίσιμός
ὄσιν
ἢ ἀχμαλώτους
ἀπὸ τῆς
δουλείας
δὲ ἀναγράφεται
καὶ τὰς
μικροτίστοις
πλεονεξίᾳ
ὅ, ἢ ἀχμαλώτων
πρὸς τοῖς
ἡμῶν
τέστοις

τέροις ἀνθρώποις ποιηθῶσα, ἐν ᾧ τῷ
κράσῃ λόγῳ γεγραμμένον ἐν πύρῳ ἀνα-
γινώσκοντες. ταύτῃ οὖν τῇ εὐδαιμονίᾳ
σωθήσονται τῇ τῶν δούλων δόσεως προζήμῳ.
ἡ μὲν γὰρ σιμίων καὶ μεγάλων ἀνθρώπων
δοξίη: ἡ δὲ οἷον τῇ δόξῃ σωματῶν, ἡ
τῇ πλήθει καφότητα, μετὰ τῇ ἡδονῇ
δουλοῦντων. προσήκει δὲ, τῷ το μὲν ἐν ᾧ
ἐκδιδόναι ἐλευθεροποιεῖν εἶναι. τῷ δὲ ἐν ᾧ
ἐκδιδόναι οὐ δουλοποιεῖν, καὶ ἐν ᾧ ἅπαν-
των σωτηρίαν ἀγαθὰ πραγμάτων, ἐν ᾧ
πώλην, ὠνέαν, συγγινέαν, ἐκδιδόναι, ἐν
ταῖς γαιονίαις καὶ ποριορισμοῖς: ἐπιεικῇ
καὶ εὐπαράγωγον. πολλὰ τοῖς πολλοῖς
πρὸς τῆς δίκης αὐτῇ ἐκδιδόναι. ἀλλ' ἡ
διαφορῶν, ὅσον ἕξει ἀπὸ χρόνου. ὅτι γὰρ
οὐ μόνον ἐλευθερίον μικρὰ πρὸς δίκης αὐτῇ
εἶχεν, ἀλλ' ἐνίστηεν καὶ πικροῦ. ἀλλὰ πε-
τὸν τῆς οικονομίας ἐπιμέλειαν ἔχοντες,
ἦν γε πεπρωμένην παρῆναι ἀνθρώποις. ἀλλ'
οὕτως ὥστε ἡ τῆς ἀνελευθερίας καὶ πλε-
ονεξίας ἀπέναι ὑπόνοιαν. καὶ πρὸς
ταῖς τῇ ἐλευθερίᾳ, καὶ τῇ πατρι-
κῇ κληρονομίᾳ οὐ σεβόμεν, μέγιστόν γε
ἡ καὶ κακῶν καὶ πόνου. ὁρθῶς καὶ
πρὸς τῇ θεωρίᾳ ἐπὶ νῆτα ἡ φιλοξεί-
α,

[illegible]

Ζηκῆς τῆς διδουμένης, μεγάλης ἐν Ζηκῆσι ἡ
σώσεως καὶ ἐξμελέσιας ἡμῶν, ἥν γε πρὸ ταύτης
ἦν χρόνος, τῆς συγχύσεως, ἐν κτήσῃ αὐτῇ
ἦν κέκλυται οἱ ἄρχοντες. νῦν μὲν, οἷον αἱ
Ζημαί, οἷον οἱ ἅπαντες τοῦ ἀξιώματος κλί-
μακες, οὕτω καὶ ἡ ταύτης τῆς ἐπισήμης
λαμπρότης, ἀπολώλεκε, καὶ τὸ τοσούτω
ἀναξιώτερον, ὅτι ἐν τούτῳ θεὸς χρόνος, τὸ το-
σούτω συμβέβηκε, ὅτε οὐτὸς ἄρ' εἶναι, ὅς ἦν προτέ-
ρων, αἷς τῇ Ζηκῇ ὅμοιος εἶναι τῇ ἐπισήμῃ ῥα-
δίῳ; ἄρ' κεκρατήκοι. ταῦτα οὐ τὰ ἔργα χα-
ρίντα τοῖς πολλοῖς ὄσι. καὶ εἰς τὸ τὸς ἀνθρώ-
πους ἀπορᾶζεσθαι ὁφειλέταρ ἡμῶν ἐπιτή-
δεια. καὶ μὲν ταύτῃ τῇ τέχνῃ ἐγχευάτη
ὄσι. ἡ τὸ λέγειν δάμαρις, καὶ μείζων, καὶ
χαριεστέρα καὶ κοσμιωτέρα, τί γὰρ τῆς ῥα-
τορικῆς ἐπαινετώτερον, τί προφερέσερον, ἢ τοῖ
θαυμασμάτῃ ἦν ἀκρόντων, ἢ τοῖς ἐλπίδι δέον-
των, ἢ τοῖς ἡμῶν οἱ σώζοντες, χαρίζεσθαι; ταύτη
οὐ μὴ πρὸς ἡμῶν ἐμετέρων προγόνων, ἐν ὅλῳ
ἀξιωματῷ δέδοται ἡ ἀρχὴ πολυλόγῳ ἀνθρώ-
ποις εὖτε πνεῦντο, ὅ,τι ἐν τρόπῳ θεὸς πατρίῳ
ὄσι, ἦν πολλῶν αἰτίας καὶ οὐ χαλεπῶς,
ἀλλὰ δωρεὰ καὶ εὐνοϊκῶς ἀπολογισμῶν
τὸ ἐνδραγέτηματα καὶ σωτηρίας, μάλιστα
ἀνήκονσι. πρὸς ἀκελεύεται ἐμὲ τὸ πρᾶγμα.
ὥς

ὥς· καὶ τότε ἐν τόπῳ πλὴν τῆς ῥητορικῆς
διάλειψις, μὴ λέγω ἦσαν κλαίειν, εἰ μὴ
δείδοιμοι μὴ ὑπὲρ ἑμαυτῶν τὶ δοκῶ κατα-
δύρεσθαι. ἀλλὰ ὅμως βλέπετε, ὡς ἀποθνή-
σκοντες ῥητόρων, ὡς ἐν ὀλιγωτέροις δυνά-
μεις, ὡς ἐν πολλοῖς ἢ τόλμας. ἐπειδὴ οἱ
ἅπαντες οὐ δυνήσονται ἦτοι δίκαντικοὶ εἶναι,
ἢ ῥήτορες, ὅ, ὡς ὀλιγίσοις δὴ πρὸ συμβαίνει.
ἐνέσι ὅμως ἴσθι ἔργῳ ὡς πλείοις σωεπε-
λθῶν, τὰ εὐοργετήματα αὐτῶν, συστήσας
τοῖς κριταῖς, καὶ ἀρχαῖς, ὑπὲρ πράγμα-
τος τοῦ ἀλλοτρίου ῥητορῶν, καὶ ἢ αὐτῶν
τότῳ, οἱ ἦτοι συμβαλέουσι, ἢ ἀπλογοῦν-
ται, δεῖν, ὅτι οἱ πρῶτοι πλείους τῆς χά-
ριτος ἐπιτυχάνουσι· καὶ μάλιστα τότε
ῥέπει ἢ ἐπιμέλεια. ἥδη πορὶ τότε οὐ
πρὸς ἀκρίβειαν δεῖν (εἰ γὰρ δεῖ ἐπιμελῆσθαι) ὡς
σκέπτονται, ὅταν τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν βό-
λονται, μὴ ἐν ὀργῇ ὥσιν ἐνι, πολλὰ κίς γὰρ.
αὐτοὶ ἦτοι οὐκ ἀναγκαῖον ἦν, ἢ ἐκείνους οὐκ
οὐ λυσιπέτῳ, βλάπτουσι, εἰ μὴ ἀφρονεῖς.
ἀμελείας ὅτι, εἰ δὲ εἰδότες προπετείας
ῥητορῶν καὶ τῆς ἀπλογίας, πορὶ τὸς αὐτοὺς,
οἷς ἀκρίβειαν πλὴν δυσχερεῶν προστιθέμενες ὡς
μάλιστα δυνήσονται ὡς ὅ, ὡς ἐποίησας,
ἀναγκαῖον ἦν, οὐδ' ἐτέρως πρῶτον ἢ ἐδυνά-
θης.

θες, καὶ ἀληθινοῖς ἔργοις, καὶ καθήκε-
σι, οὐ βεβήκασι, ἀμείβεσθαι δέ. ἀλλ' ἐπειδὴ
ἐν τῷ τοῖς ἀνθρώποις βουθεῖν, ἥτοι τὰ ἥθη
σκεπτεῖται, ἢ τύχῃ εἴωθε, λέγειν δὴ πᾶς εὐκα-
τάφορος ὄζει. δημοσίως οὖν φασὶν ἐαυτοὺς ἐν
τῷ τὰς ἀγαθοποιίας ἐκδιδόναι, τὰ δὲ ἥθη ἀν-
δρώπων ἥθη, καὶ οὐ τὰς τύχας σκοπεῖν.
καλὸς δὲ λόγος ὄζει. ἀλλὰ τίς ὄζει ἄρα, ὅς
τοι πενιχρὸν καὶ βελτίον ἀνδρὸς ἐν τῷ εὐδ-
γεθῆν οὐ προύθη χάρις μεγάλη καὶ πλε-
σίς ἀνδρὸς; ὑφ' οὗ γὰρ εὐδγετόπερος, καὶ
ὠκίον ἢ ἀμαφίς μέλλει δοκεῖ, εἰς αὐτὸν σχε-
δὸν προαίρεσις ἢ ἡμετέρα ὄζει. ἀλλὰ σκεπτεῖται
ἐπιμελέσθαι ὅς τις ἥθη ἀνθρώπων φύσις ἢ, ὃ
γὰρ ἐκείνῳ δὴ πᾶς, εἰ ἀγαθὸς ἀνὴρ ὄζει καὶ
εἰ καὶ πλὴν χάρις ἀναφέρειν οὐ δύναται,
ἔχει δὴ πᾶς δύναται. εὐχαίρως δέ τις λέλει-
χε τὸν τὰ χήματα ἔχοντα, οὐκ ἀνενλώχε-
σαι, καὶ τὸν ἀναφέροντα, οὐκ ἔχει, χάρις
δὲ καὶ ὅς ἀνενλώχευ ἔχει, καὶ ὅς ἔχει ἀνε-
νλώχεναι. νῆ δὲ ἀλλὰ οἱ ἐαυτοὺς τὰς πλε-
σίς, ἡμίς καὶ μακαρίς οἰοῦνται, οὗτοι τῇ
ἀγαθοποιίᾳ δισμύνεσθαι οὐδὲ θέλῃσι. καὶ
μὴν καὶ πλὴν ἀγαθοποιίαν δεδωκέναι λο-
γίζονται, ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ καὶ τοὶ μέγα τι
ἐπιλήφωσι, ὁμοίως ὑπὸ ἐαυτῶν ἥτοι αἰτῶν
Ε ἢ προσ-

ἢ προσδοκᾶν ἢ ὑποβλέπασσι, σωτηροῦ
δὲ χεῖρ ἢ ἀπολογηθέντας καλεῖται, δίκην
τοῦ θανάτου νομίζουσι. ἀλλὰ τοὶ ἐκείνῳ ὁ
πένης, ἐπειδὴ ἢ πεποίνται, ἐσκέφθαι, καὶ
οὐ τύχην νομίζει, καὶ οὐ μόνον ἐκείνῳ, ὅς
εὐδργέτησε, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς, ἀφ' ὧν προσ-
δοκᾶ (δίδεται γὰρ πολλῶν) εὐχάριστον εἶναι,
τὸν δοκῆν παρὰ δόξαν, οὐδὲ γὰρ τοῖς ἐπεσι,
τὸ δῶρον αὐτοῦ αὖτις, εἰ ζῆν ἴσως χεῖται,
ἀλλὰ καὶ ταπεινοῖ. βλεπόμενον τε ἐκείνου τα-
πὸν, ἐὰν τὸν πλεονέκτην καὶ εὐτυχὴν σῶζῃς, ἐν
ἐκείνῳ ἐνὶ, ἢ ἴσως ἐν πασι τοῖς αὐτοῖς, μὴν ἢ
χάρις, εἰ δὲ πένητα, ἀγαθὸν ὁμῶς καὶ σῶ-
φρονα, ἀπαντες οὐ πονηροὶ οἱ ταπεινοί, (ὧν
μεγάλων ἐν δόξῃ πλεονέκτης ὅστις) βοήθειαν
ἐαυτοῖς γενομένην βλέπουσι. Διόπερ ἄμει-
νον πρὸς ἀγαθοῖς, ἢ πρὸς εὐτύχεσι τὸ εὐδργέ-
τημα ἐκδίδοται οἷομαι, παρὰ δόξαν παντε-
λῶς δὲ, ὥς παντὶ θεῷ γῆν ἀπαντᾶν δύ-
νητόμεθα, ἀλλὰ εἰ τὸ πρᾶγμα εἰς πλὴν σύγ-
κρισιν ἐλεύσεται, διμίσσηται δὲ ἡ δόξα εἰς ἡ-
γῶντα προσφέρειν δὲ, ὅς ὅτε εἰρωτῆται, πᾶ-
ντες ἀγαθῶ καὶ πονηρῶ θεῷ ἀνδρὶ ἢ ἡγή-
δοκίμῳ καὶ πλεονέκτῳ, διγατέρας αὐτοῦ ἐκ-
διδόει : ἐγὼ φησὶ αἰετῶμαι μάλλον τὸν
ἀνδρα, τὸν ᾧ χημᾶτων ὑποδύντα, ἢ τὰ
χημᾶτα

χημᾶτα
διαφθαρ-
τῶν οὐσι-
ων τι
ἐχοντι
ἀλλ' ἐ-
χῶντο
ἀγαθῶν
ἐν, ὅς
λαμβάνου-
ντες ὡς
ἐσχατῶν
βοήθειαν
τι ὑπὲρ
γὰρ αὐ-
τοῖς ὅτι
ἐπαυτοῖς
εὐδργε-
τήματα
χρῆται
τὸ πᾶν
τῶν
ἀντὶ τῶν
ὅλων
ἀνθρώπων
λῶς δὲ
ἴνα καὶ

χρήματα τὰ τῶν ἀνδρῶν δέσμινα. ἀλλὰ
διαφθαρέντα καὶ πονηρὰ τὰ ἦθη, διὰ τοῦ
τῶν οὐσιῶν θαυμασμῶ ἐσι, ὥν τὸ μέγε-
θος τί ἐστὶν τὸν ἡμῶν ἕκαστον πρᾶττειναι; ἔσθ'
ἔχοντι ἴσως βοηθεῖ, οὔτε δὴ πᾶς τοιοῦτο αἰ,
ἀλλ' ἔσω γε βοηθεῖν, κρείσσων δὴ πᾶς ἂν
γῆνοιτο σωφρονεσέσθ' δὲ πᾶς; καὶ ἔαν
ἀγαθὸς αἰήσῃ, μὴ ἐμπαοδίζωσι αἱ εὐπο-
ρίαι, ὅσῃς ἦτορ βοηθῆται, εἰ μὴ σωπεπι-
λαμβάνονται, καὶ ἔσω πᾶσα ἢ κρείσσει,
οὐχ ὡς πολλοί, ἀλλὰ οἱ ἕκαστος ἢ
ἔσχατον δὲ δίδαγμα ἐν εὐδρυγετήμασι καὶ
βοηθείᾳ ὅστις. μὴ ἔτι ἐπὶ πλὴν ἐπιείκειαν, μηδὲ
τι ὑπὲρ τῆς ἀδικίας αὐτῆς. ὑπόδεισις
γὰρ αὐτῶν συστάσεως καὶ τῆς φήμης
ὅστις ἢ δικαιοσύνη, ἥς ἀντὶ οὐδὲν εἶναι
ἐπαινετὸν δύνάται, ἀλλὰ οὐδὲ πρὸς τὸ τῶν
εὐδρυγετημάτων τοῦ γῆρας, ἃ εἰς τὸς τυ-
χόντας ἀνήκει, λέλεκται. ἔπειτα πρὸς
τῶν ἃ εἰς τὸς ὅλους, ἃ περὶ πλὴν πολι-
τείας πρᾶττειναι, διαλεκτέον ὅστις. τῶν δὲ
αὐτῶν, τοιοῦτο μὲν τοιαῦτά ὅστις, ὥς εἰς τὸς
ὅλους πολίτας πρᾶττειναι, τοιοῦτο δὲ εἰς ἕκαστον
ἀνήκει, ἃ ἢ χαρίεσθαι ὅστις. πρὸς δὲ ἄλλων πᾶν
λῶς δίδει οἶοντε, τοῖς ἀμφοτέρωθεν, οὔτε ἦτορ,
ἵνα καὶ ἕκαστος συμβεβλήνῃ, ἄλλ' οὕτω,

ὥς ἔτο τὸ πρᾶγμα, ἥτοι λυσιτελήσῃ, ἢ δὴ πῶς
μὴ βλάβῃ τῷ πολιτείᾳ, γαῖς τοι ἡλίος καὶ
πασθλίας τοι γράμματα ἢ σιταγρία μεγάλη
δύοσις ἡμ, ἥντλει οὐρ τὸ γαζοφυλάκιον, μέ-
γριος μάγκος παλασίοις ἀνθρώποις προε-
πῆρ. οὐδενὶ δὲ τῷ πολιτείᾳ κυβερνᾶντες
ῥαόςθρον τῷ τοι παλήθας ἔνωσαν κτήσας
δύωνται, ἢ τῇ ἐγκρατεία. οἱ δὲ ἑαυτὸς
δημίς ἐμφαίνονσι τὸς τοι πράγματ'
ἐνέκα πρῶσι, ἥτοι τὸ ἀγρικον πρᾶγμα πα-
ρᾶσσι, ἵνα οἱ κτήτορες, ἀπὸ τῷ ἀπὸ τῷ οἱ-
κητηρίων ἀπελαύνωντο, ἢ γῆμα τοῖς ὀφθα-
λέταις ὅ, ἔπεπίστυται συγχωρισέον ὅιον-
ται. καὶ πρῶτον μὲν τὰ, τῆς πολιτείας,
δεμέλια, πρᾶκρῶσι τῷ ὁμόνοιαν ἀνα-
ρῶντες, ἢ οὐδ' αὖ μῶς εἶναι δύνανται: θελ' μὲν
ἄλλων ἀφαιρῶντες: θελ' δὲ τοῖς ἄλλοις συγ-
χωρῶντες. ἰσότης δ', ἢ ἅπασα αἴρεται, εἰ-
ἐκάσῳ, τὸ ἴδιον ἔχει οὐκ ἐνεσι. τοι το γὰρ
ὥσπερ πρότερον λέλεχα, ἴδιον τῆς πόλεως
καὶ ἄσπερος ὅς, ἵνα ἐλευθέρι' ἢ, καὶ οὐκ
ἐπιμελής ἢ φύλαξ, ὑπὲρ ἐκάσῳ τῷ κτημά-
των: καὶ μὲν ἐν τῷ τῷ θελ' τῆς πολιτείας
ὀλέθρῳ, οὐ τάντης δὴ πῶς, ἢ νομίζονσι ἐπιθυ-
μοσι χάριτ'. καὶ γὰρ ὥνι μὲν τὸ κτῆ-
μα ἀφίρηται ἐχθρὸς, ὥνι δὲ δέδοται, προ-
ποιοι

ποιοῖτο
μάλα
χαρὰν
ἐκείνῳ
μικροῦ
αὐτοῦ
δέδοται
πάλαι
λατρεῖ
ἰσότης
πρᾶκρῶ
ἐκείνῳ
δὴ τοι
οἱ λῆσαν
τὸν βασι-
αὐτοῖς
ἔσθρον
ὥς τῶν
ἐκείνῳ
τῷ πολι-
αὐτοῖς
δὴ πῶς
πρᾶ τῷ
εἰπερ
το φέρ-
μας, οἱ

ποιεῖται οὐ λαμβάνειν βεβλήσας, καὶ
 μάστιγα ἐν τοῖς χήμασι πεπιστυμένους
 χαρὰν αὐτῇ κρύπτει, μὴ δοκῇ μὴ δυνάμει
 ἐκλίνεσθαι. ἀλλὰ τοὶ ἐκένθ' ὅς ἀδικεῖται, καὶ
 μνημονεύει, καὶ ἀποδείκνυται τὸ ἄλγος
 αὐτῇ, οὐδὲ ἐπὶ πλείους ἐισὶν ἐκέννοι, οἷς κακῶς
 δέδοται, ἢ ἐκέννοι ὡς ἀδίκως ἀφίηται:
 πλείων γε οὐρ ἰχθύσι, οὐ γὰρ ἀριθμῶ, ἀλλὰ
 λαβὴ βάρει ταῦτα κρίνεται. τίνα δὲ ἔχει
 ἰσότης; ὥς ἀγρόν περὶ ἑταί, ἢ μέγιστον
 πόρρω κηκτημένον, ἐκένθ' ὅς μὲν οὐδένα
 ἔχει, ἔξει, ὅς δὲ ἔχει ἀπολέσει; ἀλλὰ
 διὰ τοῦτο τῆς ἀδικίας γένεθ' οἱ λακεδεμόνιοι
 οἱ λυσάνδροι ἔφορον δέξασθαι, καὶ ἄγιν
 τὸν βασιλέα (ὅ, ὃ οὐδέποτε πρότερον πρὸς
 αὐτοῖς συμβέβηκε) ἔκτανον. ὅθεν μικρόν
 ὕδρον ποσάυτα διαφωνία ἢ οὐλομένη,
 ὥς τυράννης γυνέσθαι: καὶ τὸς μεγιστάνας
 ἐλθῆναι: καὶ παγκάλλως λίαν διατεθεῖσιν
 πλὴν περὶ αὐτῶν ἐκτακνυμένην. οὐδὲ μόνον
 αὐτῇ πέπλωκε, ἀλλὰ καὶ λοιπὸν πλὴν ἐλλά-
 δια τοῖς ἡνὶ κακῶν λοιμοῖς διέσφαγε, οἱ
 πρὸς ἡνὶ λακεδεμονίωρ ὀρεμθέντες ἐνρυχῶ
 ρίπτον πρὸς ἀγέροντας. τί ἡμετέρας γράμματα
 τοὺς φροῦδα ἀνδρὸς ἡδὲ ἡ ἀφρικανὸς ἀφαι-
 μος, οὐχὶ ἀγροικαὶ μάχαι ἀπώλεσαν;

ἀλλά τοι ἄρα τ' ὁ σικυώνι' , εἰκότως
ἐπαινέται, ὅς ὅταν ἡ πόλις αὐτοῦ πεντήκοντα
ἔτη, ὑπὲρ αὐτῶν τυράννων κατελαμβάνετο,
ἀπὸ αὐτῶν ἄγρων εἰς πλὴν σικυῶνα πεπόρευται,
κρύψα δὲ τῆς ἐμεάσεως πλὴν πόλιν εἰλεν,
καὶ ἐπεὶ νικοκλῆ τὸν τυράννον ὄντα, ἐκ
τοῦ ἀφαιρῆς βεβίσκε, ἐξακοσίους ὄξους,
οἱ τῆς πόλεως αὐτῷ ἀφνεύεσθαι ἦσαν, ἀνέ-
δωκε, καὶ πλὴν πολιτείαν πρῶσις αὐτῷ,
ἀνέδωκε, ἀλλὰ ἐπεὶ ὑπέληφε μέγας
πλὴν, ἐν τοῖς ὑπάρχουσι καὶ κτήμασι δυ-
σχερῶσαι εἶναι, ὅτι καὶ ἐκείνους, οὐκ, καὶ αὐ-
τοὺς ἀνέδωκε, ὥς οὐσίας ἄλλοι ἐκτήσαντο
ὑποθῶντες, ἀδικώτατον εἶναι ἐνομίσαντο,
καὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη κτήματα ἀπαι-
ρεῖν, οὐδὲν ἡπώον ἐπισηκὲς ἡγήσαντο, ἀντὶ
ᾧ οὕτω μακρὰν, τὰ πολλὰ κληρονομίας,
πολλὰ ὠνήσεσι, πολλὰ γαμηλίας ὑπεσ-
χέθοντο, εἰκότως ἐκρινε, μηδὲ ἐκείνων
ἀφαιρῆσθαι, μηδὲ τῶν τοις μὴ διατίεσθαι,
ὥς ταῦτα ἦν, δῆρ' ἐπεὶ οὐκ ἐλογίσθη
πρὸς τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα διαθείναι πολλοῖς
γε δῆρ' τοι χήματα, εἰς πλὴν ἀλδζάν-
δριαν πορεύεσθαι μέλλων εἶπε, καὶ τὸ
πρᾶγμα ὁλοτελὲς εἶναι ἐκέλευσε, εἰς πλὴν
ἐνακομίδην αὐτοῦ, καὶ οὕτω ὡς εἰς
πρῶ-

πολυμα-
δίου πε-
πλὴν κα-
τηρῶν σ-
λέως εἰ-
θεῖν, αὐ-
βουλὴν δ-
μὲν αὐ-
καὶ αὐτῶ-
ἰδὲ ἀπολ-
κίματα δ-
τὰ χήμα-
κτιμάτων
εἰ ποῦτο
τῶν ἀντὶ
ὡς ἀπο-
καθ' ἑαυ-
αυτῶν κα-
γῆρας α-
εἰς καὶ
ἦν ἐν τῶ-
λείῃ, κα-
τοῦ κα-
ὁ ἐλπί-
ἀλδζάν-
οὐπο-
αὐ-

πολυμαῖον ἢ ξένον αὐτοὶ ἡλθον ὅς τό τε
δέντρον ἐκβένονα μετὰ Ἀλεξανδρίαν
πλὴν κατασκευασμένον, ὅς ἐπειδὴ πλὴν πα-
τρίδα σώζον δέληον ἐδήλωσε, πρὸ βασι-
λέως ἐίληφε, ὥς πολλοῖς χρήμασι βο-
θῆαι, ὅς εἰς σικυώνια προσφέρειν, εἰς πλὴν
βυλὴν δεκαπέντε ἄρχοντας πρὸς ἀνέληκε,
μεθ' ὧν τὰ πράγματα ἐπιμελῶς ἐζέτασε,
καὶ πρὸ τὰ ἀλλότρια ἐχόντων, καὶ πρὸ τὰ
ἰδία ἀπολωλύτων, καὶ διέπραξεν πρὸ τὰ
κτήματα ἐζετάων, ὥς περὶ αὐτῶν ἄλλοις μὲν
τὰ χρήματα λαμβάνειν μάλλον ἀρεστὸν καὶ
κτημάτων εἶναι, ἄλλοις δὲ ἄμφορ νομίζεσθαι,
εἰ τοσοῦτο ὅσον κτήμα αὐτῶν ἢ ἀριθμηθῆσεν
πρὸς αὐτῶν κτήμα ἀνακτῶν, καὶ διετελέσθη,
ὥς ἅπαντες διατεθειμένους τῆς ὁμοιοῦς,
ἀντὶ δαιμονοπαθείας ἀπάγειν. ὡς ἀνδρὸς ἐπι-
φανὸς καὶ ἀξίος, ὅς ἐν ἡμετέρα πολιτεία
γεγόνει ἄρ. οὕτω πρὸ τὰς πολίτας δια-
θῆναι καλῶς ἔχε, καὶ οὐκ ὥσπερ δις
ἦν ἐωρᾶμεν ἐν ἀρχαῖς τὸ ἔγκλημα
δέναι, καὶ τὰς πρὸ πολιτῶν οὐσίας, τῇ
τοῦ κύριου φωνῇ ὑπάγειν. ἀλλὰ αὐτὸς
ὁ ἑλὼν, τοιοῦτο ὅ, αὐτοσοφὸς καὶ ἐπιφανὸς
ἀνδρὸς ἢ πᾶσι συμβεβλητέον ὑπέειλε.
οὕτως ἄριστος γρόπτος, καὶ ἡ τοῦ βελτίστου

οὐτε μὲν
 ἀπερ' οὐ
 ἀφ' ἡμῶν
 θεοῖν.
 κατὰς,
 ἅπαντα
 ἐπιτυχε-
 τάς τε ἐπ'
 τὰς ἐκεί-
 νη σφ. τὸ
 ἄλλως μ
 εἶναι, ἀφ'
 καί τις καὶ
 εἰς καὶ
 ἐκ μ. καὶ
 καὶ πλ.
 καὶ β.
 ἐπὶ τὴν
 φάος πᾶ
 μέγα
 πρὸς καὶ
 θεοῖς
 τῆς σελιπ
 τῶνται
 τοῖς

ταῦτα πασιρ ἀνὰ ρεῖθρ. οὐδέ περ οὐρ ρεῖθρ.
 οὔτε μῆρον ἤρ, οὔτε ἄμενον, οὔτε ῥαός οῖον
 ἔπεδ' ὀθῆ. τῆς γὰρ τοι πλεονεκτῆρ ἐλπίδος
 ἄφρη μύνης, ἢ τοι ἀποδιδῶναι ἀνάγκη ἠκολού-
 θησεν. καὶ τοι καὶ οὐτ' ἡμέτερος ὁ νῆς
 κατῆς, ναὺ δὲ νικηθεῖς, ἃ δυνεθυμήσατο,
 ἔπαντα πεποίηκερ, εἰ καὶ ἤδη αὐτῇ οὐδὲρ
 ἐπιτυχάει. τοσάυτῃ γὰρ αὐτῷ τοι ἄμαρ
 τάνειρ ἢ ἐπιθυμία ἤρ, ὥς τοι τὸ αὐτὸ ἄμαρ
 τάνειρ ἐκῆνον τέρερ, εἰ καὶ οὐδεμία αἰτία
 εἶν' ἄρ. τὸτ' οὐρ δόσεως, τοι γῆρας, ὥς
 ἄλλοις μὲν διδόναι, καὶ ἄλλων δὲ ἀφαι-
 ρεῖσθαι, ἀφείπονται οἱ πλὴν πολιτεῖαν κυβε-
 νῶντες. καὶ πρῶτα παρδ' ἄρσσι, ἵνα τῇ τῆς
 δίκης καὶ κρίσεως ἐπιτελεία, ἴδιον ἔκαστος
 ἔχῃ. μηδ' ἐνδεῶς πράττοντες ἀδικῶνται·
 μηδὲ πλοσίους πρὸς τὸ τὰ ἴδια ἔχειν ἢ ἀνα-
 κτᾶσθαι βλάβῃ δ' φθόνῳ. πρὸς τοῖς ἥτοι
 ἐν τῇ λέξει, ἢ οἱκοι διωκόνται, ἀρχῇ, ἀρχοῖς,
 φόροις πλὴν πολιτεῖαν ἐυξέτωσαν. ταῦτα
 μεγάλων ἀνθρώπων ὅσι, ταῦτα πρὸς ἡν
 προγόνων ἡμετέρων ἐπικήθη. ταῦτα ἡν κα-
 θηκόντων γῆρας οἱ διώκοντες, μετὰ μεγίστης
 τῆς τῇ πολιτείας ὠφελείας, μεγάλης αὐτοῖς ἐπι-
 τεύχονται ἄρ καὶ χάριτος καὶ δόξης. ἐν
 τοῖς δὲ ἡν λυσιτελεῶν διδάγματασι

ἀνὶ πάντων τῶν ἰσχυρῶν, ὅς ἐστιν ἁθλῶν ἰσχυρῶν
ἀπέθανεν, δύο οἶεται πρὸς τὴν παναίτιαν
παραλεφθῆναι πλὴν τῆς ἐνρωσίας ἐπιστάτης,
καὶ τῆς χρημάτων. ἀπὸς τὴν βελτίστην
φιλοσόφου παραλεφθῆναι λογίζομαι ὅτι
ῥάδια ἦν, συμφέροντα ὅμως ὅτι. ἀλλ' ἢ
ὑγιείᾳ φυλάττεται τῇ τὴν σώματι αὐτοῦ
γνώσει καὶ τούτων τῶν πραγμάτων διανο-
ήσει, ἀπὸ τοῦ λυσιτελεῖν ἢ βλάπτεται εἰσθε,
καὶ ἐγκρατεία, ἐν τροφῇ πάσῃ καὶ κόσμῳ,
τὴν τὸ σῶμα ἕνεκα σώζειν. καὶ ἐν τούτῳ τὰς
ἡδονὰς παραλείπει. ἐπὶ τούτοις, τῇ τῶν τού-
των τέχνῃ, ὧν εἰς ἐπιστήμην τὰυτὰ παρατί-
ναι. οἰκονομία μὲν ζητεῖται ὡφείλει, τούτοις
τοῖς πράγμασι, ἀφ' ὧν ἢ ἀρχαῶν ἀπεσι.
φυλάττεται τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ φειδωλείᾳ,
τούτοις καὶ πράγμασι ἀυξέσθαι. ἐπιτη-
δέατα λίαν, ταῦτα τὰ πράγματα, ξεν-
φῶν σωκρατικὸς διεσαφῆσατο ἐν ταύτῃ τῇ
βίβλῳ, ἢ οἰκονομικῇ, ἐπιγράφεται, ἢ
ἐπειδὴ εἰς τῆς ἡλικίας σὺ ἤλθοις, ῥώμαϊς
εἰς ἡμελύνεσθαι. ἀλλ' ἢ τῇ ὡφελειῶν σύγ-
κρίσει (ὅτι οὕτως ὁ τόπος τέταρτος
ἔσται, ἀπὸ τῆς παναίτιαν παραλεφθεῖς) πλῆ-
κτις ἀναγκαῖα ὅτι. καὶ γὰρ αἱ τὴν σώμα-
τι, μετὰ τῇ ὁδῶν περικῶν ὡφέλεια, καὶ
ὁδῶν

ὅζωπρικοὶ μετὰ σώματ' ἢ αὐτὰ πρὸς
 ἀλλήλας, σώματος ἢ ἑξωπρικοὶ, μετὰ ὅζω-
 πρικῶν συγκρίνεσθ' εἰώθασιν. μετ' ὅζωπρι-
 κῶν τὸ τοιοῦτον δὲ τρόπον, αἱ τοῦ σώματ' συγ-
 κρίνονται, ἐνδεσθῆν ὡς αἰρὴν μᾶλλον ἢ πλῆσιν
 εἶναι, ἢ μετὰ τοῦ σώματ' ὅζωπρι-
 κικοὶ τὸ τοιοῦτον δὲ τρόπον, πλῆσιν εἶναι μᾶλ-
 λον, ἢ μεγίσταις τῶν σώματος ῥώμας χρῆσθ'. αἱ
 αὐταὶ τοῦ σώματ', πρὸς ἀλλήλας συγκρί-
 νοιτο οὕτως, ἢ ἐνδεσθῆν τῆς ἡδονῆς ἢ προκρί-
 νοιτο, καὶ ἰσχύς τῆς ταχύτητος ὅζωπρικῶν
 δεῶς κλέσθ' ἢ ὀυσιῶν, φόροι δὲ ἀστικοὶ ἢ
 ἀγρικοὶ, ὅς οὐ τῆς συγκρίσεως γλῶσσαι, ἐκεί-
 νος δὲ τοῦ κατῶν τοῦ γεγραμμένου, ὅς ζητηθεῖς.
 τί μάλιστα ἐν τῇ οἰκονομίᾳ λυσιτελοῖ ἄρ;
 ἀπεκρίθη ἐν ποιμαίνεσθαι. τί δεύτερον;
 ἱκανὸν ἐν ποιμαίνεσθαι. τί τρίτον; ἐν ἀμει-
 ωτέσθαι. τί τέταρτον; ἀροτριάζεσθαι. καὶ
 ἐπεὶ αὐτὸς ὅς ἐρήτησερ εἶπε, τί τοκοφο-
 ρεῖν; ποτε δὲ κατῶν, τί ἀνδρωπῶν φη-
 σὶ κτείνειν; ὑφ' οὗ καὶ πολλῶν ἄλλων
 κατανοεῖσθαι ὀφείλει, ἢ ὀφελῶν συγ-
 κρίσεως γίνεσθαι εἰωθέσθαι. καὶ ὁρθῶς τὸ
 τοιοῦτον τὸ γλῶσσαι τοῦ τὰ καθήκοντα
 ἐκζητεῖν. ἀλλὰ τοῦπίπαν πρὸ τοῦ ζη-
 τεῖν, καὶ πρὸ τοῦ ἐκδιδόναι τὰ χρήματα.
 καὶ

καὶ πρὸς τούτοις περὶ τοῦ χηῶν ἐπιτηδεύ-
σον, ὑπὸ Ἰνῶν βελτίσωρ ἀνδρῶν ἐν ἡμῖν
κλίσις καθημμένωρ, ἢ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων
ἐν Ἰνῶν διατριβῇ διαλέγεται. ἀλλ' ὅμως
ταῦτα γινώσκοντες, πρᾶττειν γὰρ εἰς τὴν
ὠφέλειαν, περὶ ἧς ταύτη τῇ βίβλῳ
διαλέλεκται. τὰ λοιπὰ
ὑσώρον διώφορμν.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page shows the binding, with visible stitching or staples. There is no text or other markings on the page.

